

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL NIO

OM DET KOLLEKTIVA BYGGANDET AV ANTAHKARANA

Innehåll: 9.1 Inledning. DET NYA NATURRIKET: 9.2 Den nya gruppen av tjänare i världen. 9.3 Gruppverksamhetens tolv dygder. DEN NYA GRUPPENS HEMLIGA SYMBOL: 9.4 Den hemliga symbolens matematiska beskrivning och dess innebörd. 9.5 Den hemliga symbolens pytagoreiska karaktär. 9.6 Den hemliga symbolen har missuppfattats och därmed skyddats. 9.7 Den hemliga symbolen är en struktur i fysiska etervärlden. INSAMLANDET: 9.8 Kandidaternas insamlande. 9.9 Några särskilt viktiga egenskaper och förmågor hos kandidaterna. DEN NÖDVÄNDIGA URSKILLNINGEN: 9.10 Den nödvändiga urskillningen rörande den nya gruppen. 9.11 Den nödvändiga urskillningen rörande destruktiva ideologier och rörelser. 9.12 Kvalitetens herravälde. FEMTE ROTRASENS SJÄTTE UNDERRAS OCH SJÄTTE ROTRASEN: 9.13 Domedagar. 9.14 Femte rotrasens sjätte underräs. 9.15 Sjätte rotrasen. HIERARKINS ÅTERFRAMTRÄDANDE OCH SKOLORNAS ÅTERUPPRÄTTANDE: 9.16 De äldre "esoteriska" organisationernas bortdöende. 9.17 Planethierarkins återframträdande. 9.18 Skolornas återupprättande. TILLÄGG: 9.19 Hur beskrivningen av den hemliga symbolen genomgående felöversatts.

9.1 Inledning

¹Femte naturriket är enhetens och gemensamhetsmedvetenhetens rike. Förutsättningen för individernas inträde i detta rike är deras förvärv av kollektivmedvetenhet, gruppmedvetenhet. Hur kan då det ändamålsenliga, på kunskap och förståelse byggande arbetet för övergången till femte naturriket utföras annat än i kollektiv, i grupp? Aspiranterna och yngre lärjungarna har därför att övervinna kvarvarande drag av mekanisk, oreflekterad, naiv individualism och i allt som rör deras arbete för medvetenhetsutvecklingen beakta gruppfaktorerna, det vill säga gruppmedvetenhetens och gruppaktivitetens faktorer.

²Byggandet av antahkarana är således grupparbete, i all synnerhet i denna nya tidsålder, som alltmer präglas av Vattumannens energi, femte departementets energi, i förening med sjunde departementets energi och snart nog även av fjärde departementets energi. I denna nya tidsålder förestår synnerligen viktiga skeenden, oupplösligt förbundna med den kollektiva medvetenhetsutvecklingen: bildandet av ett nytt naturrike mellan mänskligheten och planethierarkin kallat "den nya gruppen av tjänare i världen", bildandet av nya raser: sjätte underrasen och därur sjätte rotrasen, planethierarkins återframträdande och de esoteriska kunskapsskolornas återupprättande. De människor, som önskar deltaga i dessa stora förvandlingar, ingå i den nya gruppen av tjänare, bli medlemmar av de nya raserna och inträda i de nya skolorna, har att redan nu rusta sig för dessa, framför allt genom att intensifiera sitt tjänande och arbete för medvetenhetsutvecklingen, fördjupa sin förståelse och skärpa sin urskillning. Att skärpa urskillningen är nödvändigt också eftersom medvetenhetsutvecklingens intelligenta och organiserade motståndare gör sitt bästa att söka hindra de nämnda betydelsefulla förvandlingarna genom att leda människorna vilse och alltför ofta lyckas göra detta med otillräckligt upplysta aspiranter, om än ej med invigda lärjungar. Ljusteknik är därför också konsten att urskilja det goda från det onda, skilja ljuset från mörkret. Om allt detta handlar denna del nio av Ljusteknikens grunder.

DET NYA NATURRIKET

9.2 Den nya gruppen av tjänare i världen

¹Med början år 1875 gjorde planethierarkin ett försök att väcka dem som nått kultur- och humanitetsstadierna till insikt om att deras emotionalmedvetenhet består av illusioner och deras mentalmedvetenhet av fiktioner. Redan år 1882 hade man insett att detta försök miss-

lyckats. Man beslöt sig därefter för att slå in på en ny väg: att telepatiskt söka samla alla dem som insett att de härskande religionernas uppfattning av den s.k. andliga verkligheten är ohållbar, som insett att den s.k. kulturen blir allt värre desorienterad, som insett att de politiska ideologiernas försök att lösa samhällsproblemen är utsiktslösa. De som insett detta är nämligen de som en gång varit invigda i de esoteriska kunskapsordnar som undan för undan alltsedan Atlantis instiftats av medlemmar hörande till planethierarkin. Allt fler av dessa en gång invigda väcks genom den förkunnelse, som alltsedan år 1875 utgått från planethierarkin, till återerinring av den kunskap de en gång förvärvat. Tack vare esoterikens publicering har mentaljag i allt större utsträckning kunnat inkarnera. Allt fler av dessa kan bli kausaljag, och därmed har planethierarkin ställts inför en ny uppgift.

²När allt fler människor kan ändamålsenligt förbereda sig att övergå till femte naturriket, kommer med nödvändighet dessa att utgöra en särskild kollektivitet, eftersom planethierarkin är en organisation med särskilda funktioner att fylla i världarna 43–46 och alltså icke kan upptaga alla dessa individer.

³Planethierarkin har löst den nya uppgiften så, att den upprättat ett nytt naturrike mellan sig själv och människoriket, ett rike kallat ”nya gruppen av tjänare i världen”. Det är ett rike av dem som vikt sina framtida liv åt tjänandet av mänskligheten i något avseende.

⁴Detta nya naturrikes uppgifter blir dels att övertaga ledningen av mänsklighetens medvetenhetsutveckling på lägre utvecklingsstadierna, dels att övervaka medvetenhetsutvecklingen i de tre lägsta naturrikerna. Därmed har planethierarkin befriats från den belastningen. Det nya naturriket får även övertaga många uppgifter, som dittills förbehållits devahierarkin.

⁵Detta nya naturrike är fristående från ehuru övervakat av planethierarkin. Gruppens mest framskridna medlemmar är kausaljag i inkarnation, vilka frivilligt och tills vidare avstått från att bli 46-jag. De står i förbindelse med hierarkin och anger riktlinjerna för arbetet på mänsklighetens höjande i medvetenhet och kunskap. Det nya naturrikets medlemmar är antingen lärjungar till planethierarkin eller aspiranter på detta lärjungaskap.

⁶Det är sådana som definitivt bestämt sig för att glömma sig själva och att i kommande inkarnationer leva för att tjäna mänskligheten, medvetenhetsutvecklingen och enheten och därigenom göra det möjligt för planethierarkin att ånyo hjälpa mänskligheten med de problem som icke kan lösas utan dess medverkan.

⁷Från en ringa början skall denna fria sammanslutning av förstående aspiranter bli en allt större grupp med många tusen i alla länder och bland alla folk.

⁸Åtgärder vidtages, så att alla lär känna varandra åtminstone till namnet och kan samarbeta när tillfällen erbjuds.

⁹Denna grupp är inte någon i det yttre framträdande organisation med självutnämnda ledare, konferenser, manifest, insignier eller dylika, alltför mänskliga åthävor och utanverk. De verkliga medlemmarna har alldeles för mycket och viktigt att göra för att ha tid med dylika barnsligheter. Offentligt framträdande organisationer, som kallar sig ”nya gruppen av världstjänare” är bedrägerier, eftersom de saknar rätt att för egen del lägga beslag på denna beteckning.

¹⁰Det är också misstag tro att vem som helst bara kan ansluta sig, som önskar det. Aldrig har någon effektivt arbetande organisation värvat sina medlemmar på dessas blotta önskan att få vara med. Man måste duga till något också. Medlemmarna bevisar och försvarar sitt medlemskap med sin skicklighet i handling.

¹¹Det finns många mentaljag, som för att lättare kunna nå människorna och bättre tjäna på uppnådd nivå vägrar förvärva högre slags medvetenhet. De kallas i planethierarkin för ”gamla trotjänare” och intar en särställning inom denna. De begär inga favörer för egen del utan delar människornas allmänna lott. Givetvis kan de särskilt användas av planethierarkin.

¹²Dem, man börjar samarbeta med såsom esoteriker, har man anledning antaga tillhöra ens esoteriska klan, eventuellt ens esoteriska släkt eller familj och att man kommer att samarbeta med dem även i framtiden.

9.3 Gruppverksamhetens tolv dygder

¹Att förvärva kausalmedvetenhet betyder även att förvärva tolv essentiala egenskaper, försöksvis benämnda: livstillit, självstillit, laglydnad, rättrådighet, opersonlighet, offervilja, trohet, förtegenhet, livsglädje, målmedvetenhet, vishet, enhet. Förvärvet börjar redan på tidigare stadier och genomlöper många allt högre nivåer, på vilka förståelsen av dessa egenskaper fördjupas och förmågan att framvisa dem befästs.

²Förståelsen av de tolv essentiala egenskaperna har hittills alltför mycket präglats av den genomsnittliga aspirantens tendens till individualism och upptagenhet med det egna avskilda "jaget". Men såväl aspirant- som lärjungaskapet är, som flerstädes betonats, inte i första hand en individuell sak, utan gruppverksamhet, gruppliv. Icke ensam utan med sin grupp går man upp i femte naturriket, icke i ensam passiv betraktelse utan i gruppens ändamålsenliga arbete och verksamhet fulländas egenskaperna. Nu och alltmer i framtiden skall därför de tolv essentiala egenskaperna förstås såsom gruppverksamhetens, grupplivets tolv dygder. Nedan göres några antydningar om dessa tolv.

³*Livstillit* betyder tilliten icke till livet i största allmänhet, utan till livets mest medvetna del, de väsen som är medvetet ett med enheten: Augoeides, planethierarkin och de allt högre gudomskollektiven. Denna tillit till våra äldre bröder i evolutionen ger trygghet, säkerhet, tillförsikt, bekymmerslöshet, hopp, lagtillit, mod. Den ger insikt om att det inte finns något misslyckande, eftersom de äldre bröderna en gång gick samma väg som vi nu går, gjorde samma slags misstag men ändå nådde målet. Den ger insikt om att allt är förutsett till det bästa, eftersom fullkomlig visdom och kärlek styr alla högre världar och riken. Tilliten till De Stora ger oss frihet från fruktan, oro, avund och misströstan.

⁴Särskilt i gruppverksamheten betyder detta att medlemmarna hyser tillit till De Storas plan för allt livs utveckling, för mänsklighetens utveckling. Med denna tillit inser de att det är fåfängt att göra upp egna, separata och separativa planer; att det för gruppens del i stället handlar om att så klart som möjligt uppfatta planetregeringens plan och söka förverkliga den lilla del av denna som faller inom gruppens kompetensområde.

⁵De departementsenergierna, strålar, som särskilt är bärare av denna tillit, är första och sjunde. Första strålens kvalitativa uttryck är mod, styrka, uthållighet, uppriktighet, pålitlighet, gruppens förmåga att stå ensam, att påverka förhållanden hellre än människor, frigörelse från emotionala illusioner. Sjunde strålens kvalitativa uttryck är handlingskraft, organisationsförmåga, metodiskt arbete, noggrannhet och ordentlighet.

⁶*Självstillit* betyder gruppens självbestämmdhet, självkritik, frimodighet, segervisshet, självkontroll, balans, förmåga och vilja att själv avgöra vad som är gott och rätt oberoende av omgivningens värderingar och utan slaveri under mass-"tänkandets" vanliga auktoriteter. Den departementsenergi, som i detta avseende bär gruppen, är den fjärde. Dess nyckelord, "harmonin genom strid", anger att den nödvändiga balansen i uttrycket är ett utvecklingsresultat, erhållet under en lång och svår kamp mellan det högre som gruppen skulle bli och det lägre som den var. När gruppen till sist uppnår det balanserade aktiva självuttrycket eftersträvat, har den funnit dygdens väg mellan självhävdelsens och självuppgivelsens båda ytterligheter. Gruppen tvingar inte sig och sitt på andra och låter inte heller andra tvinga sig och sitt på gruppen.

⁷*Lagtillit* betyder gruppens pliktmedvetenhet, ärlighet, hederlighet och uthållighet med samtidigt iakttagande av måttfullhet, den gyllene medelvägen. Däri ligger också frihet från envishet, egenvilja och fanatism. Tillit till förhållanden och människor, till egna förstajaget, dess förmåga och insikt, är tecken på livsokunnighet. Den tilliten saknar den orubbliga verklighetsgrund som endast tillit till livslagarna kan skänka. Andrajaget är så genomträngt av tillvarons lagenlighet att det liksom blivit uttryck för Lagen genom att ingå i enheten. Viljan till enhet är samtidigt viljan till lag, enhetens lag, den "gudomliga kärleken", som förstajaget måste förvärva för att bli ett andrajag. Detta gäller såväl gruppen som dess ingående medlemmar. Att det är andra strålen som särskilt bär fram lagtilliten, visar att denna är särskilt

nära förbunden med viljan till enhet, visdomen och hjärtcentret.

⁸*Rättrådighet*. Betyder gruppens sannhet och rättvisa, uppriktighet och ärlighet, både inåt, medlemmarna emellan, och utåt, gentemot andra grupper och samhället i stort, ty är rättrådigheten av äkta sorten, visar den sig i såväl det inre som det yttre. Däri ingår även kompromisslöshet ifråga om rätt och orätt, livslagarna, i ställningstaganden till jordiska maktgruppers oberättigade anspråk, oavsett allmän opinion, rådande ideologier och andra dylika ovidkommande faktorer. Med rättrådigheten nära besläktade är vederhäftigheten och sakligheten, som ser enbart till det sakligt riktiga eller rätta, oberoende av personerna eller grupperna och deras makt eller anseende: ”Det må vara riktigt, om så fan själv säger det, och felaktigt, om så gud fader själv säger det.”

⁹*Opersonlighet*. Opersonlighet skall fattas bokstavligen såsom oberoende av allt som hör till personligheten, förstajaget, alltså fysiska, emotionala och mentala höljenas medvetenhetsfunktioner och dessas maya, illusioner och fiktioner just tack vare den ökande mottagligheten för allt som hör till andrajaget, det kausala och det essentiala. Det som menas är såväl gruppens som medlemmarnas oberördhet, oåtkomlighet, likgiltighet för allt det som den sovande mänskligheten anser viktigt, väsentligt, omistligt. Därför kan de odla sådana nödvändiga egenskaper såsom osårbarhet, självglömska, omedelbarhet, enkelhet, spontaneitet, oberoende av andras omdömen, harmlöshet, oförarglighet. Att ”icke vara centrum i sin cirkel” är en besläktad egenskap, nödvändig för varje medlem som skall motståndslöst infogas i gruppen. Opersonlighetens essentiala egenskap ger frihet från självmärkvärdighet, självupptagenhet, inbilskhet, självbedräglighet, självhärlighet, skryt, fanatism, fåfänga, begär efter erkännande, självhävdelse.

¹⁰*Offervilja* är en essential egenskap besläktad med opersonligheten, ehuru med andra departementsenergi eller strålar. Medan opersonligheten uttrycks främst genom första strålen, främjande frigörelse från och icke-beaktande av ”formen” (förstajaget), och femte strålen, främjande det mentals mottaglighet för kausala verklighetsideer, uttrycker sig offerviljan genom andra strålens strävan till andrajagets enhet och bort från förstajagets ”värden”, ofrånkomligen betingade av själviskhet, och sjätte strålens hängivenhet och självglömska. Gruppen måste kännetecknas av altruism, oegennyttia, ha för alltid av sagt sig makt, ära och rikedom. Medlemmarna måste för att duga till sådana visa prov på nödvändiga egenskaper såsom tjänande, arbetsamhet, duglighet, ordentlighet och mod. Detta förutsätter i sin tur frihet från högmod, girighet, ärelystnad, oegennyttia, egoism, begär och krav på andra; allt detta skall komma inifrån, spontant utan tvångskänsla eller inre och yttre förbud.

¹¹*Trohet* är lojalitet och pålitlighet. Den opålitlige är i släkt med förrädaren, som inte kan vara någons vän, ty eftersom han svikit en annan, kan han nästa gång svika dig. Troheten hör samman med hängivenhet, ansvarskänsla, plikttrohet, hederlighet. Ståndaktigheten hör hit, förmågan att inte vika undan för utomståendes oberättigade anspråk. Trohet är också oföränderlighet, gruppens vilja och förmåga att bevara det arv den mottagit för att kunna ge det vidare till andra oförstört, oförminskat, oförvanskat. Trohet är tacksamhet för mottagna kunskaper och ledningen. Denna tacksamhet visar gruppen genom att fylla den mottagna och frivilligt åtaga uppgiften. Gruppens medlemmar måste ha nått förbi det illusionsstadium, där de tror sig kunna betala tillbaka tacksamhetsskulden med ord. Ord är vibrationer i luften; och den som betalar med ord betalar med falskmynt.

¹²*Förtegenhet*. Förmågan att tiga hör till de absolut nödvändiga. Och det innebär för de invigda mycket mer än bara att avstå från skvaller och lösmynthet, onödigt prat. Det finns saker man icke ens tänker på. Mentalvibrationerna går ut i mentalvärlden. Och därmed är det tänkta utsänt i mentala ”radion”. Grunden för denna essentiala egenskaps odlande är ständig uppmärksamhet på egna medvetenhetsyttringarna, även kallad ”vaksam tystnad”. Pytagoreiska skolans regel, att neofyterna skulle alldeles tiga de två första åren, har aldrig formellt avskaffats; den gäller alltjämt men under ansvar: neofyterna tillsägs att noga vakta sitt tal, så att de i gruppen icke säger något annat än det som är sant, välvilligt, hjälpsamt. Förtegenhetens

odlande ger frihet från negativism, kritik, sladder, skvaller, opposition, vrede, missnöje.

¹³*Livsglädje* är arbetsglädje, ty endast arbete och tjänande är ett liv värt att leva. Åtminstone är detta så alla, som inträtt i enhetens riken, ser på saken. ”När livet är som bäst, är det arbete och möda, och de som åt sin lättja gläds, är sovande och döda.” Det är i arbetet och tjänandet för allas väl, som hierarkierna i enhetsvärldarna har sin lycka, glädje och sällhet. Gruppen har denna erfarenhet, denna insikt ”nerdimensionerad” och finner däri en källa till kraft och optimism, som befriar från inbillat lidande, bitterhet, sorg, hämningar, glädjeförstörande moralism och idealism, missnöje och självplågeri. De bärande strålarna är fjärde, femte och sjätte. I sitt lägre uttryck står fjärde för strid, men i sitt högre för balans i uttrycket och strävan till levnadskonst. Femte strålens bättre energier främjar sunt förnuft, grundlighet och exakthet. Sjätte strålens kvalitativa uttryck är hängivenhet och pålitlighet. I harmonisk samverkan ger de duglighet, effektivitet och uthållighet i arbetet.

¹⁴*Målmedvetenhet* betyder gruppens energi, kraft, effektivitet, positivitet, fasthet, orubblighet, orygglighet, genomförande av beslut, mod, uthållighet, liksom gruppens frihet från tanklöshet och uppgivenhet. De bärande strålenergierna är första, tredje och sjunde. I sina högre och bättre uttryck ger första strålen kraft, mod och bestämdhet i inriktandet på väsentligheter, med blicken alltid fäst på målet. Tredje strålen ger gruppen förmåga att se mångsidigt på problemen och arbetsuppgifterna, befriar den från enkelspårighet och fanatism. Sjunde strålens kvalitativa energier ger förmåga att förverkliga i det fysiska, förståelse för handlandets nödvändighet.

¹⁵*Vishet* är gruppens gemensamma, på erfarenhet byggda kunskap, insikt, förståelse, dess i handling visade sunda förnuft och omdömesförmåga, dess ödmjukhet och frihet från dogmatism, moralism och högmod. Den bärande strålen är den femte, som i kvalitativ mening betyder strävan efter kunskap, insikt och förståelse.

¹⁶*Enhet* är gruppens kärlek, godhet och medkänsla både inbördes, medlemmarna emellan, och utåt, gentemot andra grupper. Däri ingår respekt, takt, finkänslighet, hänsyn, tjänstvillighet, tålmod och tolerans, liksom frihet från hat, hämndlystnad, illvilja, moralism, taktlöshet och förakt. De bärande strålarna är andra och sjätte, som i harmonisk balans ger hängiven strävan efter kärlek och förståelse av alla, innerlighet och allvar i förverkligandet av enheten.

DEN NYA GRUPPENS HEMLIGA SYMBOL

9.4 Den hemliga symbolens matematiska beskrivning och dess innebörd

¹Den nya gruppen av världstjänare har en egen, utmärkande symbol. Den skall helst inte framställas i grovfysisk form utan lägst i eterisk form. Den skall skyddas för vanhelgande. Den kan däremot användas som ett föremål att visualisera och att meditera på. I detta fall betyder det att man samtidigt visualiserar symbolen och begrundar dess innebörd.

²I en gyllene liksidig triangel är ett likarmat kors inskrivet och ovanpå korset en romb, vilkens övre halva sammanfaller med triangelns översta spets. Den övre lodräta korsarmen når ända upp till rombens nedre spets, den nedre lodräta korsarmen når ända ner till triangelns bas och de båda vågräta armarna når ända ut till triangelns två övriga, sluttande sidor.

³Med reflektion och beräkning eller med (matematisk) intuition kommer man underfund med att symbolen inte kan ha något annat utseende; att de element den består av – triangeln, korset och romben – inte kan ha några andra inbördes proportioner eller positioner. Rombens position och relativa storlek är bestämda av nödvändigheten av att korsets fyra armar är lika, och korsarmarnas skärningspunkt kan inte ha någon annan position i triangeln.

⁴Symbolens exakta konstruktion göres med tre formler (1,2,3), i vilka r = var och en av triangelns tre sidor, x = var och en av korsets fyra armar, v = rombens vertikala axel, h = rombens horisontala axel.

$$(1) x = \frac{r\sqrt{3}}{2(1+\sqrt{3})} \quad (2) v = \frac{r\sqrt{3}}{2} - \frac{r\sqrt{3}}{1+\sqrt{3}} \quad (3) h = \frac{v}{\sqrt{3}}$$

⁵Av de tre formlerna framgår att endast triangelns sidor, r, behöver bestämmas för att också de två andra elementen, korset och romben, skall vara bestämda. Av de tre formlerna (1,2,3) är endast (1) nödvändig, eftersom de båda andra kan härledas ur denna.

⁶De tre givna formlerna är tillräcklig upplysning för aspiranter, som ännu ej sett symbolen objektivt i etervärlden, att göra sig en klar uppfattning av dess verkliga form. Detta rent matematiska framställningssätt är givetvis ändamålsenligt för den som även i fortsättningen vill akta sig för att vanhelga symbolen och rekommenderas därför.

⁷Den liksidiga triangeln symboliserar dels tillvarons tre likvärdiga aspekter – materia, medvetenhet och rörelse – dels dessas många särskilda uttryck genom triader och världar. I detta fall är den stora triangelns nedre delar förstatriaden. Romben, föreningen av två mindre liksidiga trianglar, är andratriaden och tredjetriaden. Korset är de fyra inkarnationshöljerna: eterhöljet, emotionalhöljet, mentalhöljet och lägre kausalhöljet eller triadhöljet. *Kunskapen om verkligheten* 6.12.46, *Kosmisk intelligens* 4.6.3 punkt 4.

⁸De båda vågräta korsarmarna är emotional- och mentalhöljerna, övre lodräta korsarmen är lägre kausalhöljet, nedre lodräta korsarmen eterhöljet. Triangelns bas är organismen och grovfysiska världen.

⁹Korsarmarna skär varandra i en bestämd punkt, vars position i symbolen är matematiskt konstant, oavsett hur stor eller liten man visualiserar triangeln. Denna mittpunkt anger monaden inkarnerad i förstatriaden, monaden potentiellt suverän och självmedveten i denna triads höljen.

¹⁰De båda vågräta korsarmarna, den mentala och den emotionala, anger principer som skall vara passiva, enbart speglande eller lydande. De båda lodräta korsarmarna, den kausala och den fysisk-eteriska, anger de två aktiva principerna, av vilka den övre, den kausala skall styra och befalla över den nedre, den fysisk-eteriska. Också det grovfysiska skall vara en passiv princip, styrd av det fysisk-eteriska.

¹¹Med sina passiva och aktiva armar anger korset kontemplationens eller ursprungliga yogans metod: att den emotionala och mentala höljesaktiviteten skall hejdas eller kontrolleras av det kausala, som därvid uttrycker sig direkt i det fysiska, genom planens förverkligande i fysiska världen.

¹²Den lodräta, obrutna linjen från rombans nedre spets till triangelns bas anger att det finns en direkt förbindelse, en rak väg, från det kausala och andratriaden till det fysiska, en förbindelse som förutsätter att det emotionala och det mentala har stillats.

¹³Den raka, obrutna linjen från andratriaden till det fysiska anger att den esoteriska meditationen handlar om att monaden, symboliserad av punkten i mitten, når kausal medvetenhet, senare andrajagsmedvetenhet i fysiska hjärnans dagsmedvetenhet.

¹⁴Att det fysisk-eteriska anges såsom en aktiv, styrande princip, medan det grovfysiska anges såsom passivt, lydande, innebär att den fysiska dagsmedvetenheten skall vara centrad i eterhöljet och inte i organismen, det vill säga: individen skall gentemot organismen öva samādhi eller kontemplation.

¹⁵Den räta linjen i den hemliga symbolen, den raka vägen i ljustekniken, avser även förståelsen av hylozoiken. Hylozoikens högsta manifestation i människans världar är en stor kausalidé eller kausalform i 47:1; en idé eller form bestående av många mindre kausalidéer eller kausalformer i 47:2 och 47:3. Denna idé eller form har en nerdimensionering i det högsta mentala, 47:4, systemtänkandet, och är därifrån ytterligare nerdimensionerad direkt till fysisk-eteriska hjärnan, 49:1-4, som sedan formulerar den i grovfysisk språklig form. Obehövt är det lägre mentalas och det emotionalas deltagande i denna nerdimensioneringsprocess.

¹⁶Ofullständigt kors anger icke ändamålsenlig metod. Med nedre lodräta korsarmen avlägsnad anger den så erhållna ofullständiga symbolen den mystiska metoden. I denna är monaden och alla överfysiska höljerna bortkopplade i samādhi från de båda fysiska höljerna, monaden visserligen i kontakt med andratriaden men utan att senare bevara hågkomsten därav i fysiska hjärnmedvetenheten. Med övre lodräta korsarmen avlägsnad anger den så erhållna stympade

symbolen den svartmagiska metoden. I denna är kausalhöljet bortkopplat från monaden, som då, inskränkt till de lägre höljena, strävar uteslutande efter kontroll i de tre lägsta världarna (47:4–49:7) men icke efter kontakt med något högre, något utöver förstajaget.

¹⁷Bara den fullständiga symbolen i sin skönhet, symmetri och inre jämvikt är en exakt sinnebild för den riktiga esoteriska metoden för meditation och kontemplation, den effektiva inrättningen från det kausala till det fysiska, den raka vägen i ljustekniken.

9.5 Den hemliga symbolens pytagoreiska karaktär

¹I en äkta esoterisk symbol är allt meningsfullt, har allt, varje detalj, en funktion, ett ändamål, en förnuftig betydelse. Den hemliga symbolen utgör intet undantag från denna regel. Även korsets mittpunkt, korsarmarnas skärningspunkt, har därför givetvis sin funktion och betydelse. Emellertid kan endast hylozoiken förklara denna mitt- och skärningspunkt, ty endast hylozoiken förklarar jaget såsom en monad, en uratom, under sin vistelse i människoriket inkarnerad i förstatriaden. Den äldre publicerade esoteriken, det vill säga teosofin och Alice A. Baileys framställning, förväxlar monaden med tredjetriaden. Den hemliga symbolen stöder icke denna förväxling, utan visar tvärtom tredjetriaden på sin rätta plats, rombens övre halva. Därmed konstateras att den hemliga symbolen är pytagoreisk till karaktären.

²Tidigare (LG 1.6.4) har sagts att de tre bokstäverna i den heliga stavelsen AUM eller, äldre, AVM framträder på sina rätta platser såsom tecken för de tre triaderna: A (tredjetriaden) i triangelns spets och rombens övre halva, V (andratriaden) i rombens nedre halva och M (förstatriaden) i triangelns nedre del, upptill begränsad av rombens nedre halva. Också visar detta den heliga stavelsens europeiska och pytagoreiska ursprung, ty endast hylozoiken lär att det finns tre triader–trianglar och att var och en av dessa tre triader har ett särskilt samband med respektive materieaspekten, medvetenhetsaspekten och rörelse- eller viljeaspekten. I detta sammanhang framhålles att romben framställes antingen såsom dylik, odelad, eller delad i två liksidiga trianglar. I det senare fallet är den delande linjen även tvärstreck i bokstaven A.

³Också den gamla symbolen, vilken i sin nedre del visar den ariska åttaledade vägen och i sin övre del det avsedda målet för vandrandet på denna väg, har en tydlig pytagoreisk karaktär. Den övre delen består ytterst av en krans av tolv blad, fästade på en större cirkel, och därinnanför två sammanflätade liksidiga trianglar, inneslutande en mindre cirkel. De tolv bladen symboliserar de tolv essentiala egenskaperna; den större cirkeln, på vilken bladen är fästade, symboliserar kausalhöljet; de båda sammanflätade trianglarna är andratriaden och tredjetriaden och den mindre cirkeln inuti trianglarna symboliserar monaden. Symbolen visar således att människan genom att vandra den ariska åttaledade vägen förvärvar de tolv essentiala egenskaperna, varigenom monaden centrerar sig i andratriaden och har medvetenhetskontakt med tredjetriaden.

⁴Man inser lätt att den gamla symbolens två sammanflätade trianglar betyder detsamma som den hemliga symbolens till romb förenade två trianglar: andratriaden och tredjetriaden. En viktig skillnad de båda symbolerna emellan består i att den hemliga symbolen anger monaden i korsets mittpunkt, alltså såsom inkarnerad i förstatriaden, medan däremot den gamla symbolen anger monaden såsom centrad i andratriaden och i medvetenhetskontakt med tredjetriaden. Den hemliga symbolen är den nya gruppens symbol och anger därför dess medlemmars stadium i medvetenhetsutvecklingen; dessa monader är alltjämt inkarnerade i förstatriaden, även om de är kausalt medvetna, alla i någon mån. Den gamla symbolen visar däremot ett högre mål för vägens vandrare än kausalmedvetenhet: monadens fulla medvetenhet i andratriaden och begynnande medvetenhet i tredjetriaden. Den visar även ett ännu högre mål, nämligen tredjejaget, monaden fullt medveten i tredjetriaden och behållande andratriaden för sin manifestation i lägre världar.

9.6 Den hemliga symbolen har missuppfattats och därmed skyddats

¹Den hemliga symbolen beskrivs med följande ord i Alice A. Baileys bok *A Treatise on White Magic*, sidan 431: "Its symbol is a golden triangle enclosing an even-armed cross with one diamond at the apex of the triangle."

²Språkbruket i denna beskrivning är inte otvetydigt. På tre ställen är språket inexakt. "At the apex" betyder "vid spetsen", men detta kan tolkas både såsom innanför och utanför triangeln, i det sistnämnda fallet: på spetsen; till just detta problem skall vi strax återkomma. "Triangle" är inte tydligt nog; det borde ha stått "equilateral triangle", liksidig triangel. Hylozoiken kommer här till vår hjälp, ty eftersom denna triangel står för tillvarons tre likvärdiga aspekter – materia, medvetenhet och rörelse – måste den vara liksidig; ett faktum som har en avgörande betydelse för förståelsen av att romben med nödvändighet är placerad inuti triangeln och ej utanför. Lättast att missuppfatta har dock ordet "diamond" varit. Det betyder i allmänhet dels det hårdaste mineral människan känner, diamant, dels en geometrisk figur, på svenska kallad "romb"; på engelska finns dock för denna andra betydelse även det otvetydiga ordet "rhombus".

³I översättningarna av boken *A Treatise on White Magic* till andra europeiska språk har det engelska ordet "diamond" undantagslöst återgivits med de ord i de andra språken som betyder diamant, alltså mineralet, och inte romb, den geometriska figuren. Så har översättarna gjort, trots att inget av dessa andra språk medger att ordet för mineralet brukas även att beteckna den geometriska figuren. Med andra ord: det är inte möjligt att på franska skriva diamant, på italienska diamante, på tyska Diamant, på finska timantti, på ungerska gyémánt, på ryska алмаз och så vidare och därmed mena romb, lika litet som motsvarande går på svenska: menar man den geometriska figuren, säger man också på svenska "romb" och inte "diamant". Dessa språk har alltså liksom svenskan ett särskilt ord för den geometriska figuren romb. Översättarna ersatte således det engelska originalets tvetydiga "diamond" med ett otvetydigt ord, men de valde alla det felaktiga.

⁴I ett särskilt tillägg i slutet av föreliggande kompendium redovisas symbolens beskrivning i översättningar till tolv europeiska språk.

⁵I detta sammanhang måste påpekas också det faktum att ordet "diamond" i betydelsen av mineralet, liksom det svenska ordet "diamant", inte kan användas att särskilt beteckna en viss slipad form av detta mineral, emedan diamanten kan ges många olika dylika former alltefter hur den slipas. En dylik form är briljanten, men ordet "briljant" är alltså ett annat ord för ett annat begrepp än "diamant". Dock har i översättningarna av *A Treatise on White Magic* till spanska och portugisiska ordet "brillante" respektive "brilhante" brukats, vilket är en ytterligare förvrängning av betydelsen.

⁶I översättningarna av *A Treatise on White Magic* till danska, nederländska och svenska står "diamanten" på triangelns spets, inte vid den. Därmed måste översättarna till dessa tre språk ha tänkt sig den övre lodräta korsarmen nå ända till triangelns spets. Men det är matematiskt omöjligt att sålunda inskriva ett likarmat kors i en liksidig triangel. Om en triangel skall ha ett kors inskrivet, som når från basen till spetsen, måste antingen korset ha olika långa armar, om triangeln är liksidig, eller måste triangeln vara oliksidig, om korset har lika långa armar. Men triangeln måste vara liksidig, då den ju symboliserar tillvarons tre likvärdiga aspekter. Det är alltså omöjligt att få korsets övre lodräta arm att nå ända upp till spetsen och omöjligt att placera "diamanten" utanför triangeln; "diamanten", rättare: romben, måste skrivas in i triangeln, vid dess spets, innanför denna, och nå med sin undre spets ända ned till övre lodräta korsarmen.

⁷På direkt fråga har om dessa ting utgivaren av Alice A. Baileys böcker, Lucis Trust, svarat att översättarna gjort rätt i att översätta "diamond" med respektive språks ord för diamant och inte med ordet för romb. Den av Alice A. Bailey grundade och alltjämt i många länder verkande Arcane School ger inte sina elever något annat besked. Därmed står det klart att dessa två av Alice A. Bailey grundade esoteriska rörelser inte har uppfattat hur den hemliga symbolen faktiskt ser ut. Detta är särskilt anmärkningsvärt med tanke på att Arcane School

uppger sig förbereda aspiranter för lärjungaskapet i nya tidsåldern. Hur kan andra än de som själva är åtminstone lärjungar till planethierarkin förbereda aspiranter för lärjungaskapet? Hur kan man vara lärjunge till planethierarkin och inte vara medlem av nya gruppen av världstjänare? Och hur kan man vara medlem av den nya gruppen av världstjänare och inte veta hur den egna symbolen faktiskt ser ut?

⁸I själva verket har tvetydigheten och inexaktheten i engelska originaltexten av den hemliga symbolens beskrivning fungerat såsom ett skyddande hölje för symbolen, därmed förebyggt att den vanhelgats, till exempel av diverse ockultister, som annars gärna skulle ha lagt beslag på den för egen del och egna organisationens förhållande. Att detta skydd tydligen varit verksamt även gentemot Arcane Schools ledare och elever borde stämma dessa till eftertanke.

9.7 Den hemliga symbolen är en struktur i fysiska etervärlden

¹Den hemliga symbolen är en form, en struktur i fysiska etermaterien. Den har byggts av alla dem som visualiserat den rätt och fortsätter att byggas av dem som förmår använda den rätt.

²Den är inte bara en symbol för nya gruppen av världstjänare utan även ett redskap, som denna grupp använder för medvetenhetsutvecklingen, såväl varje individuell medlems som gruppens medvetenhetsutveckling, liksom även för gruppens arbete för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

³Människan har en tendens att alltid först beakta materieaspekten, sedan, om någonsin, medvetenhetsaspekten och sist rörelseaspekten, viljeaspekten, ändamålsaspekten. Detta gäller även uppfattningen av den hemliga symbolen: först uppfattas endast formen och ägnas intresset nästan uteslutande formen, utseendet, dennas matematiska egenskaper osv. Men medvetenhetsaspekten är viktigare. Vad gäller denna är den hemliga symbolen en symbol, som visar den nya gruppens av världstjänare medvetenhetsutveckling. Viljeaspekten avser ändamålet, planen, avsikten med medvetenhetsutvecklingen.

⁴Den hemliga symbolen avser den nya gruppens av världstjänare medvetenhetsutveckling, inte den vanliga mänsklighetens, inte heller femte naturrikets, utan just detta nya naturrikes mellan mänskligheten och femte naturriket.

⁵Den hemliga symbolen är ett bibliotek och arkiv för eteriska samādhiböcker, alltså böcker av fysisk etermateria, skrivna i etermateria av gruppmedlemmar i samādhi eller kontemplation.

⁶Om vi vill ingå i den nya gruppen, måste vi skriva våra egna eteriska samādhiböcker innehållande bland annat rapporter om vårt arbete för det helas gagn, rapporter som tillsammans med andra gruppmedlemmars dylika bildar den fysisk-eteriska grundvalen för den växande kollektiva erfarenheten.

⁷Vi skriver i etermateria med ājñā-chakra, panncentret, såsom penna. I början, innan vi förvärvat skickligheten att på detta sätt skriva, måste vi så att säga skriva samma tecken, draga samma linjer om och om igen för att de skall bli någotsånär beständiga. Med tålmodig övning fullkomnar vi denna färdighet.

⁸Vi måste i visualiseringsarbetet till sist nå det stadium, där vi ser visusbilderna lika tydligt som vi ser de bilder och symboler vi tecknar i det grovfysiska med papper och penna.

⁹I början av arbetet med att visualisera den hemliga symbolen, när visusbilden alltjämt är oskarp, mörk, skev och svår att kontrollera, är den en individuell skapelse av varje visualiserare.

¹⁰Men när förmågan att till slut visualisera den fullkomligt klart, distinkt, så att man kan arbeta med visusbilden lika naturligt och lätt som med en teckning på papper, finns möjlighet att kontakta den gemensamma symbolen i etervärlden.

¹¹Arbetet med visualisering är nödvändigt för utvecklandet av förmågan av eterisk syn och för allt arbete med eteriska strukturer, skrivandet av eteriska samādhiböcker inräknat.

¹²Den hemliga symbolen är nämligen en symbol gemensam för alla som visualiserar den rätt och arbetar med och för medvetenhetsutvecklingen.

¹³Individens arbete med individuella ofullkomliga former ersätts av gruppens arbete med

den kollektiva fullkomliga formen.

¹⁴Denna kollektiva fullkomliga form är ett levande väsen med alla tre aspekterna: materia, medvetenhet och rörelse eller vilja.

¹⁵I den hemliga symbolens medvetenhetsaspekt finns inlagrad den nya gruppens individuella och kollektiva erfarenhet av arbetet med medvetenhetsutvecklingen.

¹⁶Liksom kausalvärlden från början är blott en potential men sedan växer oupphörligt tack vare alla kausaljagens bidrag – deras insikter, kunskapsförvärv, upptäckt av kausalideerna, så förhåller det sig motsvarande med den hemliga symbolen: denna var från början obetydlig ifråga om innehåll av ideer och kunskap rörande medvetenhetsutvecklingen men har nu, sedan åren gått, vuxit betydligt under tillförseln av dylika ideer och dylik kunskap.

¹⁷Varken planethierarkin eller den vanliga mänskligheten har någon del i utbyggnaden av den hemliga symbolen. Planethierarkin avhåller sig från detta just därför att den nya gruppen är ett nytt naturrike, som måste få göra det efter eget förstånd, allt enligt lagen för självförverkligande.

¹⁸Den hemliga symbolen är även en likare eller standard för uppfattning av eterföremål i etervärlden, till vägledning för aspiranter och lärjungar, så att de inte förväxla eterformer och emotionalformer. Eterformerna har en annan karaktär, en annan ”lukt och smak” än emotionalformerna. Har man arbetat tillräckligt mycket och tillräckligt djupt med den hemliga symbolen, förnimmer man skillnaden mellan denna eterform och allehanda emotionalformer.

¹⁹Fysiska etervärlden (49:1-4) är en nerdimensionering av de fyra högre solsystemvärldarna 43–46. Etervärlden är således ett slags lägre enhetsvärld. Därför finns den hemliga symbolen som ett slags enhetsväsen, som fritt bjuder av sitt innehåll av samlad erfarenhet, fakta och kunskap om medvetenhetsutvecklingen.

²⁰Organismen är en diskret kropp, avgränsad mot den omgivande grovfysiska världen och i viss mån isolerad från denna. Eterhöljet däremot är en energikropp som inte har någon sådan begränsning utan har ett fritt energiutbyte med den omgivande etervärlden, är liksom en individuell förtätning i det omgivande eterhavet. Också detta visar att etervärlden, till skillnad från grovfysiska världen, är en enhetsvärld och en energivärld.

²¹Hur mycket individen än betjänar sig av den hemliga symbolens förråd av erfarenhet, fakta och kunskap, finns allt ändå kvar. Detta sammanhänger med den egenskapen hos medvetenhetsaspekten att något kan delas av flera, delas ut till många, utan att förminska eller försvinna.

²²Den hemliga symbolen är ett förråd av fysisk-eteriska nerdimensioneringar av alla slags kausalideer (47:1-3). Från dessa nerdimensioneringar (49:3,4) går förbindelseleder via det högsta mentala (47:4) till kausalideerna själva, nerdimensioneringarnas ursprung och orsaker. Dessa förbindelseleder byggs ut genom kausaljagens arbete. Den hemliga symbolen är tack vare detta arbete även ett instrument för orientering i kausalvärlden, använt i synnerhet av nykomlingarna i denna värld, de yngsta kausaljagen. I detta sammanhang påpekas att kausalideerna inte är involutionsmateria utan evolutionsmateria.

²³Man kunde tro att det gemensamma arbetet med att visualisera symbolen och därmed börja arbeta med den förhindrats eller åtminstone försvårats av den felaktiga uppfattning av symbolen som blivit rådande i Lucis Trust, Arcane School och likartade organisationer. Så är dock icke fallet. Verkliga (icke inbillade) lärjungar och gruppmedlemmar har en riktig uppfattning, är oberoende av ockultisters förvanskningar även i detta fall. Den rätta eteriska formen är också, tack vare sin energiförbindelse med motsvarande kausalidé, ojämförligt starkare än alla falska former, vilka utan kausalförbindelsen aldrig kan nå effektiv styrka.

INSAMLANDET

9.8 Kandidaternas insamlande

¹Kandidaterna till medlemskapet i den nya gruppen har alla beslutat sig för att samlas till gemensamt förarbete för planethierarkins återkallande, skolornas återupprättande och de nya rasernas bildande.

²Detta beslut, som de alla fattat i ett föregående liv, har de oftast inte något minne av i den nya inkarnationens början men får det klart för sig senare, icke sällan redan i barn- eller ungdomen. Därefter gäller det genast för dem att skola sig rätt för sin uppgift och därvid att inte låta sig ledas på någon villoväg. Sedan skall de finna gruppen och inlemma sig friktionsfritt för ändamålsenligt arbete i denna.

³En viktig uppgift för äldre kandidater och medlemmar är att i tal och skrift ge de yngre kandidaterna råd och handledning, dels för att dessa skall inlemmas i gruppen utan onödig tidsspillan, till exempel sådan som vållas av att de för länge sitter fast i äldre undervisning, ockulta sekter etc., för att icke tala om vilseledning genom teologi, filosofi och moderna exoteriska idiologier.

⁴Om de smittats av ”den moderna andan”, gäller det att övervinna denna, nämligen föraktet för äldre människor och äldre kunskap, försmåendet av mänsklighetens samlade livserfarenhet. De visa och intelligenta genomskådar de modernas och radikalas tro att de har något bättre att komma med, eftersom de latent har en mycket större livserfarenhet än dessa ”yngre själar” och vet att dessas radikala och nya lösningar av mänsklighetens problem inte är nya, utan prövats flera gånger förut i mänsklighetens långa historia och alltid misslyckats, ty ”intet nytt under solen”. I synnerhet fjärde rotrasens fjärde underraser experimenterade med ”jämlighet” och gick till sådana extrema överdrifter att den nödvändiga reaktionen häremot höll i sig mycket länge i fjärde rotrasens senare underraser och framträdde tydligast i den gamla kinesiska kulturen.

9.9 Några särskilt viktiga egenskaper och förmågor hos kandidaterna

¹Kandidater är inte förstajag som är intresserade av esoterik, utan begynnande andrajag som är esoteriker – aspiranter och lärjungar. Det är en väsentlig skillnad, som exaktare uttrycks så: Kandidater kan inte vara sådana vanliga förstajag, som blott har ett emotionalt-mentalt (48:3, 47:6), fantasibetonat intresse för det esoteriska. Verkliga kandidater har en självaktiverad, fungerande förbindelse mellan det högre mentala och det kausala och visar genom ett intensivt liv av arbete och tjänande att denna förbindelse existerar.

²Förmågan att handla utan rädsla, utan beaktande av förstajagets höljens automatiska och mekaniska reaktioner, snabbt, under tidspress, och ändå effektivt, med kvalitativt resultat är en förmåga, som skattas högt av de äldre bröderna, i synnerhet som kraftmätningen med motståndaren rycker närmare.

³Det är nödvändigt att de som skall ingå i det nya naturriket äger tillräcklig urskillning dels i esoteriska ting, dels rörande exoteriska förhållanden, så att de inte låter sig vilseledas av vare sig (själv-)bedrägeri ifråga om kvasiokultism eller av exoteriska idiologier och rörelser. De måste betänka att båda företeelserna ”inspireras” eller åtminstone utnyttjas av svarta logen och att de själva i egenskap av kandidater är föremål för de svartas särskilda uppmärksamhet.

⁴Det är ett tecken på adekvat, god, högre intelligens hos yngre kandidater, när dessa genast fattar och mottar de äldre kandidaternas och medlemmarnas råd och ledning, villigt, utan invändningar, liksom i ordspråket, *verbum sat sapienti*, ”en vink är nog för den vise”. Det är ett gott tecken hos en kandidat att inte behöva själv göra dåliga erfarenheter, utan kunna genast draga nytta av äldres och visares erfarenhet och den ledning som bygger därpå. Sådana kandidater visar sig därmed vara gamla, även om de är till kroppen unga.

⁵Närmast behandlas utförligare den nödvändiga urskillningen rörande dels kvasiokulta läror om den nya gruppen, dels destruktiva exoteriska idiologier och rörelser.

DEN NÖDVÄNDIGA URSKILLNINGEN

9.10 Den nödvändiga urskillningen rörande den nya gruppen

¹Vi får vara beredda på att, när väl den nya gruppens existens blir allmänt bekant, allsköns fantasmänniskor kommer att svamla om allt, som de icke kan veta av egen erfarenhet, som de läst och hört och missuppfattat. Fantasin är suverän i emotionalvärldens högre regioner, och varje mystiker upplever där allt han vill. Här ett exempel från vårt sydliga broderland:

²”En gruppmedlem berättade:

³”Varje år i oktober samlas gruppen – till exempel i Danmark – till ett nattligt möte på själsplanet (det högre mentalplanet), där en medlem av hierarkin talar till gruppen. Medlemmarna sitter i en stor oval, där de mest aktiva sitter på första raden. Hos dessa strålar symbolen klart i auran. Bakom dem sitter medlemmar, som knappast är så aktiva. Hos dessa är symbolen knappt synlig. Gruppen får en summering av arbetet under det år som gått och planerna för den närmaste framtiden genomgås därefter. För c:a 30 år sedan var det bara få aktiva danska medlemmar, men i dag har gruppen vuxit till flera tusen.” Översättning från danska. *Introduktion till den esoteriske lære* av Hardy Bennis, sidan 202 (utgiven 2009 eller senare).

⁴Kommentar: ”Själsplanet (det högre mentalplanet)” är kausalvärlden. Individer kan mötas i kausalvärlden endast med sina kausalhöljen, inte med något lägre hölje, lika litet som individer kan mötas i emotionalvärlden med sina organismer. Förutsättningen för ett dylikt möte är därför att alla mötesdeltagarna – monaderna – kan frigöra sitt kausalhölje från alla lägre höljen och vara fullt medvetna däri. Med andra ord måste de alla vara kausaljag. Man ”sitter” inte med sitt kausalhölje i kausalvärlden, och ingen ”talar” i kausalvärlden, ty tal är vibrationer i luften och hör uteslutande till grovfysiska världen; i fysiska etervärlden och alla högre världar använder invånarna telepati för meddelelse. Om någon symbol skall synas i någons ”aura” i kausalvärlden, så kan denna ”aura” icke vara något annat än kausalhöljet självt, eftersom alla lägre höljen, som sagt, är kvarlämnade i sina respektive världar. För att alla kunna se några former i kausalvärlden, antingen det rör sig om kausalhöljen eller symboler i sådana, måste man äga kausal objektiv medvetenhet, något som bara framskridna kausaljag gör.

⁵Det är typiskt för alla slagens ockultister, som inte har bemästrat hylozoikens mental-system, att visserligen ha någon uppfattning om att det finns flera slags högre världar, som människan kan vistas i, men inte ha klart förstått att dessa världar inte bara är lokaliteter, som en människa kan besöka efter behag, ungefär som när hon vandrar in i och ut ur olika rum i ett hus i fysiska världen, utan att dessa världar också är medvetenhetsvärldar och att man alltså för att kunna medvetet vistas i dem måste ha förvärvat motsvarande slag av medvetenhet, att man för att delta i möten i kausalvärlden måste äga kausal medvetenhet.

⁶I sin bok skriver Hardy Bennis även detta om den nya gruppen: ”En världstjänare kan exempelvis vara en naturvetenskaplig forskare, som visserligen avvisar teorier, som inte kan bevisas på naturvetenskapens materialistiska premisser men som likväl ägnar all sin vetenskapliga forskning åt mänsklighetens tjänande.” (Anf. arb., sidan 201.) Detta påstående låter sig svårligen förenas med uppgiften att de danska medlemmarna av gruppen regelbundet samlas i kausalvärlden och alltså måste vara medvetna i denna värld, vara kausaljag. Ett kausaljag kan inte vara en dylik ”materialist”, som ”avvisar teorier, som inte kan bevisas på naturvetenskapens materialistiska premisser”, utan ett kausaljag är medveten lärjunge till hierarkin och givetvis bevandrad i hylozoiken.

⁷Att de danska deltagarna i gruppmöten i kausalvärlden på c:a 30 år ökat i antal från ett fåtal till flera tusen måste betyda att det numera finns flera tusen kausaljag bara i lilla Danmark med icke fullt sex miljoner invånare! Hur kan denna uppgift förenas med faktum att under samma tid intresset för esoterik i Danmark avtagit så mycket att Esoterisk Center Forlag, som gav ut Alice A. Baileys böcker i dansk översättning, upphörde med verksamheten för några år sedan? Nej, det är blott alltför tydligt att den ”gruppmedlem”, som berättade det ovan citerade, blivit offer för sin egen inbillning.

9.11 Den nödvändiga urskillningen rörande destruktiva ideologier och rörelser

¹Man skall vid bedömningen av en rörelse beakta icke endast vad den vill utföra, dess motiv, utan också dess medel, det vill säga hur den utför sin vilja, och det faktiska resultatet. Det faktiska resultatet behöver inte vara detsamma som det som rörelsen önskat eller sagt sig eftersträva. Alla tre – motivet, medlen och resultatet – måste vara de rätta. De som är anhängare av eller sympatiserar med en ideologi eller rörelse, är det oftast på emotionala grunder, och dylika tenderar att inskränka anhängarnas synfält till att se bara idealen, rörelsens uttalade mål, och att förbise det övriga, medlen och det faktiska resultatet, i synnerhet om de är dåliga eller rent av brottsliga.

²Förutom motivet, medlen och resultatet existerar en fjärde faktor, som också måste beaktas. Denna är ursprunget, och därmed sammanhänger även yttersta orsaken, ändamålsorsaken.

³Hylozoiken lär oss att fysiska världen och emotionalvärlden behärskas av svarta logen, direkt eller indirekt genom dess agenter. Det är därför en ofrånkomlig logisk slutsats att denna onda makt är yttersta upphovet till alla ideologier och rörelser, som har till syfte eller faktiskt resultat att vilseleda människorna. Här gäller att klart förstå vad ”att vilseleda människorna” betyder. Det betyder försök att hindra, fördröja eller försvåra genomförandet av planetregeringens plan för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

⁴Det som svarta logen uttänkt, igångsatt eller ”inspirerat” kan aldrig vara något egentligt gott – detta är ett axiom. Det kan dock föra något gott med sig, nämligen däri att det lagenligt nödgar – i enlighet med alla sju livslagarna! – de goda människorna att bekämpa det, varunder de ytterligare aktiverar sig och skärper och fördjupar sin urskillning.

⁵De negativa, nedbrytande krafterna är numera så mäktiga i mänskligheten, så härskande på viktiga områden för mänskligt liv, att noggranna iakttagare och djupa tänkare, även sådana utan esoterisk kunskap, frågat sig om detta sakernas tillstånd kan skyllas bara mänskligt oförstånd och mänsklig livsokunnighet eller om det i botten av allt detta onda även finns någon icke-mänsklig drivande kraft. Det svar esoterikerna samstämmigt ger är att det finns en dylik; nämligen det kollektiv av intelligenta men ytterligt onda omänniskor, monader som en gång var människor men avsvor sig sin mänsklighet för att ingå i planethierarkins motsats: svarta logen. Denna organisation och dess medlemmar är medvetenhetsutvecklingens svurna fiender och söker därför motarbete allt – undantagslöst allt – det som är gott, ädelt, skönt och värdefullt i mänskligheten och alla – undantagslöst alla – människor på högre stadier som gör en insats för medvetenhetsutvecklingen och i synnerhet planethierarkins lärjungar. Utanför de skyddsvallar, som livslagarna, planetregeringen och planethierarkin rest, vallar de mycket stor skada. Deras medel är nu som förr spridande av lögn och förtal, telepatisk masspåverkan med ingivande av fruktan, förstöring av kunskapens fysiska bas överallt där de kommer åt, införande av tyranniska styrelseskick och utbredande av vilseledande ideologier.

⁶Det sistnämnda, utbredandet av vilseledande ideologier, skall nu närmast behandlas. Avsikten är att ge aspiranterna försvarsmedel i form av förståelse och urskillning.

⁷Det åskådligaste, tydligaste och således för gemene man lättast förståeliga exemplet på deras verksamhet är den nutida konstens – såväl den bildande konstens som litteraturens och musikens – urartning. Henry T. Laurency skriver härom i *De vises sten* 1.24.19,20:

⁸”Den verkliga realisten återger det konkreta med alla dess brister, dess skönhetsfel, dess lyten i all dess vanskapthet. Verklighetstrohet är hans motto. Men sällan stannar han därvid. I avsaknad av den inspirerande visionen söker han omedvetet någon ersättning för densamma och går därvid utanför den tyranniska konkretionen. Han tar sig friheter också han och börjar abstrahera. Kanske han först endast utmönstrar vad som kan finnas kvar av det behagliga. Men lätt följer ’det andra ur det första’ med förgrovande av det individuella ända till kariatyr. Ännu ett steg och han hamnar i formlösheten. Realismen, som skulle vara ’sanning framför allt’ och väsnades om ’förljugenhet’, har funnit en sanning, som ofta vedervärdigt liknar sin motsats och en verklighet, som icke liknar något.

⁹Man kan drastiskt sammanfatta förhållandet mellan idealism och realism så, att idealismen visar, hurudan verkligheten bör vara och realismen, hurudan den icke bör vara.”

¹⁰Vad Laurency här beskriver är i själva verket de successiva stegen i och resultatet av den process som individer eller grupper genomgår när de ”inspireras” av svarta logen. Har dennas ledare, de ”svarta mästarna”, haft framgång på ett givet verksamhetsområde med en bestämd metod att inge människorna en vilseledande ideologi, så kan man vara viss om att de tillämpar samma metod även på andra områden, givetvis med vederbörliga modifieringar.

¹¹Låt oss därför närmare betrakta de svartas nedbrytande verksamhet genom desorienterande ideologier i ytterligare sex riktningar: humaniteten gentemot våldsbrottslingar, marxismen, sionismen, feminismen, hbtq-rörelsen och antirasismen.

¹²Den grundläggande metoden är värdenas inversion eller omkastning. Denna göres i två steg, vilka Laurency i den ovan anförda redogörelsen för konstens urartning kallar ”abstraktioner”. Ordet ”abstraktion” betyder borttagande, utmönstring. Det avser i allmänhet den process som verkar i all mänsklig medvetenhet, verklighetsuppfattning, allt mänskligt tänkande och betyder att medvetenheten eller tänkandet successivt avlägsnar eller utesluter för ändamålet onödiga detaljer, koncentrerar sig på det väsentliga; till exempel är allmänbegreppet ”bord” en abstraktion av alla tänkbara konkreta fysiska bord, så att alla individuella detaljer vad gäller former, material, antalet ben, färger etc. har utelämnats. Men ifråga om värdenas inversion i två steg handlar det om något i grunden annat, i själva verket en perversion av abstraktionsprocessen. Första steget i denna förvända process är proklamerandet av jämlikheten eller kvantitetens herravälde. I exemplet konstens urartning motsvarar detta att det sköna eller ideala sätts lika med det osköna, eftersom båda är verkliga; frågan om huruvida något är bättre eller kvalitativt högre avvisas såsom irrelevant eller betydelslös. På andra steget i processen överges redan jämlikheten med dess förmenta rättvisa i behandlingen av alla verkliga ting; i stället lyfts det osköna, fula, förvridna fram. Detta var avsikten från början, ty proklamerandet av jämlikheten var bara en fint avsedd att bryta ned försvaret av det sköna eller ideala såsom ”orättvist” eller ”diskriminerande”.

¹³Värdenas inversion handlar alltså om att i stället för det bättre välja det sämre och i processens förlängning det allt sämre ända till det sämsta.

¹⁴*Humaniteten mot våldsbrottslingar* har drivits därhän att i många länder mördare släpps lösa efter några år i fängelse, så att de efter frigivning får tillfälle att mörda fler. Betrakta här processens två steg: först sägs mördare vara jämlikar med de fridsamma medborgarna, ty annat vore ojämnt, diskriminerande, stridande mot ”idén om allas lika värde” eller annat i samma ådra; därefter blir mördarna mer värda än de fridsamma, eftersom deras ”rätt till human behandling”, det vill säga frigivning, väger tyngre än de fridsammans rätt till trygghet mot mördare. Men enligt livslagarna är lagstiftare, domare med flera, som släpper mördare fria, medskyldiga till de mord som dessa begår efter frigivningen och som hade förhindrats, om mördarna hade suttit fängslade på livstid, vilket är det nödvändiga och minimala kravet.

¹⁵*Marxismens* två abstraktionssteg har varit självklara för alla oförvillade iakttagare. Först agiterade man mot de besuttna klassernas ”förtryck” och ”utsugning” av folkets stora massa och proklamerade friheten och jämlikheten i det klasslösa samhälle man sade sig vilja införa. Sedan man väl kommit till makten, blev det i stället för allas jämlikhet proletariats diktatur eller rättare sagt proletariats ledares diktatur, och även den borgerliga mötes-, åsikts- och tryckfriheten, i vilken marxisterna fått driva sin agitation, avskaffades. De marxistisk-leninistiska diktaturerna i Sovjetunionen och dess satellitstater, i Kina etc. har överallt visat sig vara en kakistokrati, ett de värstas välde, som kostat sammanlagt hundratals miljoner människors livet.

¹⁶Även i sin mildare variant, kallad ”socialdemokrati”, har marxismen tillräckligt visat sig kunna göra den andra abstraktionen ur den första, att under paroller som ”jämlikhet” och ”allas lika värde” på allt sätt främja de sämre på de bättnes bekostnad. Icke minst har detta visat sig i förstörelsen av välfungerande, differentierade skolsystem till förmån för ”enhets-

skola” och ”grundskola”, såsom till exempel i Sverige. Ingenting synes marxister avsky så mycket som talet om att människor står på olika stadier – av medvetenhetsutveckling, förståelse, förmåga av kunskapsförvärv etc. De tror att alla medfödda individuella skillnader kan utplånas med utbildning.

¹⁷*Sionismen*, det vill säga judarnas företag i nutiden att upprätta en egen nationalstat, är nära förbunden med marxismen. Sionismens grundare Moses Hess var även Karl Marx' lärofader, och judar var det dominerande etniska elementet under flera viktiga skeden av sovjetkommunismen, såsom maktövertagandet år 1917 och i synnerhet under åren efter Lenins död år 1924 fram till Stalins maktövertagande år 1929. Judar behärskade säkerhetspolisen OGPU och andra organ, som sovjetledarna använde vid de omfattande utrensningarna (läs: massmorden). Att använda en främmande etnisk grupp mot de kristna ryssarna visade sig effektivt, och motsvarande har de svartas agenter många gånger gjort i det förflutna. Det är tydligt att en fraktion av sionistiska judar tänkte sig Sovjetunionen såsom det nya ”förlovade landet”, där judarna skulle härska över gojerna, icke-judarna, men att denna plan kom på skam, när Stalin vände sig emot dem och började rensa ut dem. Den sionistiska rörelsen enade sig då om att i stället taga Palestina i besittning, oaktat att landet redan var ockuperat av britterna och befolkat huvudsakligen av muslimska och kristna araber. Mot både britter och palestinier använde sionisterna skoningslös terror med syftet att driva dem ut ur landet, något som lyckades helt med britterna och ungefär till hälften med palestinerna. Sionismens två abstraktionssteg: Först hävdar sionisterna att judarna inte är främst ett religionssamfund utan ett folk, en nation, och därför har rätten till ett eget land liksom alla andra folk, alltså jämlikhetsprincipen, som vädjar till gojernas rättvisekänsla. Men detta är bara en fint och fasad för att dölja den verkliga avsikten, som nu inte varit särskilt dold, eftersom alla sionistiska ledare, Herzl inräknad, från första början talat om den, nämligen palestiniernas fördrivande. I stället för jämlikhet fick man liksom i marxismen kakistokrati, när de judiska extremisterna berövade de fredliga palestinerna deras hem.

¹⁸Sionismen har visat sig farlig och skadlig inte bara för palestinerna utan även för många andra länder och folk, fredsälskande judar inräknade, och inte bara i Mellanöstern, utan även i Förenta staterna, där sionisterna genom mäktiga och rika organisationer (”lobbygrupper”) köpt sig kontrollen över kongressen, så att denna numera måste betecknas såsom ”sionistockuperad regering” (ZOG), och även över somliga presidenter. Detta visade sig särskilt tydligt med president George W. Bush (2001–2009), vilken behärskades av de s.k. neokonservativa. Påverkad av dessa lät president Bush anfalla Irak på falska grunder, ockupera landet, störta dess ledare Saddam Hussein och därmed oskadliggöra en av Israels fiender. I de neokonservativas ursprungliga planer ingick att eliminera samtliga Israels fiender i regionen: Libanon, Syrien och framför allt Iran. Dessa planer hölls aldrig hemliga, så att det är poänglöst att i detta sammanhang tala om ”konspiration”. Den israeliske fredskämpen Uri Avnery skrev i april 2003, strax efter invasionen av Irak: ”Förenta staterna kontrollerar världen och judarna kontrollerar Förenta staterna. Aldrig tidigare har judarna utövat ett sådant oerhört inflytande på världspolitikens centrum.” Uri Avnery ingår i en växande skara rättsinniga judar, som är mänskligheten till stor nytta genom att stå emot sionismen med fakta och förnuftsargument.

¹⁹*Feminismen* hävdar först kravet på jämställdhet, lika lön etc., varmed den vädjar till männens rättvisekänsla. Men den stannar inte där, utan snart följer den andra abstraktionen ur den första med nedvärdering och förolämpning av männen som grupp, urartande i ohöljt hat såsom det framkommer i SCUM-manifestet, vars svenska översättarinna nu sitter i Svenska Akademien. Många förnuftiga kvinnor, som tagit avstånd från feminismen just på grund av dess förvandling till rent manshat, har undrat över detta oförnuft, som tagit över och fördärvat en rörelse, som annars kanske varit värd att stödja. De har varit ovetande om att den bakomliggande, ”inspirerande” kraften inte kommit ovanifrån, från kausalvärlden, Platons idévärld, varifrån all god inspiration av mänskligheten måste komma, utan att rörelsen i avsaknad av denna högre idéinspiration, tagit sina ”ideer” från emotionalvärldens lägre regioner, där svarta

logen dväljes. Därför måste en dylik rörelse urarta eller, rättare sagt, den måste följa sitt väsensbestämda öde, som finns nedlagt i den från begynnelsen, ligger i dess första brodd. Detsamma gäller de andra beskrivna rörelserna eller ideologierna. De kan därför inte ”reformerar” eller förbättras; de kan bara upplösas, krossas under tyngden av sin egen absurditet.

²⁰Också *hbtq-rörelsen*, som säger sig kämpa för homosexuellas och andra sexuella avvikares likaberättigande, har gjort den andra abstraktionen ur den första, nämligen inte nöjt sig med jämlikhet och likaberättigande med heterosexuella utan eftersträvat och även lyckats i många europeiska länder genomdriva särslagstiftning till egen fördel, så att det döms såsom ”hets mot folkgrupp” att kritisera denna rörelse, och även privilegier, såsom att samhälls-inrättningar såsom vårdcentraler, tandläkarmottagningar etc. särskilt anpassas enligt denna rörelses krav. Liksom i det tidigare exemplet med den moderna konstens urartning framträder här tydligt värdenas inversion: det abnorma skall normaliseras. Men därmed upplöses själva begreppet norm, som betyder rättesnöre. Vi människor är också biologiska varelser, fördelade på två kön, inte tre, fyra eller fler. Vår biologiska uppgift är att fortplanta oss. Detta gör vi på ett enda normalt sätt, nämligen genom att man och kvinna genom ömsesidig attraktion bildar familj och avlar barn. Utan biologiskt, sexuellt och psykologiskt normala män och kvinnor blir det inga barn, inga nya generationer, och därmed ingen fortsatt medvetenhetsutveckling för mänskligheten, och givetvis heller inga nya, högre stående raser, som gör medvetenhetsutvecklingen till huvudsak.

²¹Hbtq-rörelsen är särskilt skadlig, eftersom den söker pervertera barn och ungdom genom propaganda i daghem och skolor, i böcker och spelfilmer för barn och ungdom etc. Det finns två viktiga, för denna rörelse förödande fakta, som dess lögnpropaganda givetvis förtiger. Första faktum är att homosexualiteten har ett oupplösligt samband med pedofili, vilket framkommer dels i hbtq-rörelsens historia (vilket också homosexuella aktivister medgivit), dels i att homosexuella är kraftigt överrepresenterade – åtminstone med faktor 10 – bland dömda pedofiler. Andra faktum är att den homosexuella ”livsstilen” inte gör sina utövare lyckliga och glada, som propagandafloskeln ”glad to be gay” vill göra gällande, utan att tvärtom homosexuella män i långt högre grad än heterosexuella är drabbade av psykisk sjukdom och hemfallna åt självdestruktivt beteende, alkohol-, drog- och sexmissbruk samt har problem med intimitet och att knyta relationer, allt enligt en forskningsrapport från London University College år 2010, en rapport som föranlett självrannsakan hos ärliga homosexuella.

²²Den så kallade *antirasismen* börjar även den med att proklamera jämlikhet, alla de färgade rasernas jämlikhet med den vita rasen, därmed vädjande till de vitas både förnuft och rättskänsla. Men lika litet som de ovan exemplifierade rörelserna stannar antirasismen därvid, utan också denna gör den andra abstraktionen ur den första och angriper, förtalar och nedvärderar på alla sätt den vita rasen och dess prestationer, framhåller gärna brott förövade av vita men förtiger brott förövade av färgade. Det är kännetecknande för denna rörelses aktivister att de betecknar allt som vita gör emot, eller bara föregivet emot, färgade såsom motiverat av ”rasism”, allt från verkliga brott till fullständiga bagateller (såsom hissande eller visande av den egna flaggan), medan de aldrig kallar svåra brott som färgade begår mot vita ”rasism”. Ett övertydligt exempel är den omfattande, organiserade sexuella brottslighet som förövades mot minderåriga vita flickor i den engelska staden Rotherham och som fick pågå under många år med myndigheternas vetskap, eftersom dessa fruktade rasiststämpeln mera än de kände sitt ansvar att skydda barnen. Efter att skandalen blivit offentlig och missförhållandena stoppats och utretts, uppskattade professor Alexis Jay i sin officiella rapport, offentliggjord i augusti 2014, att fler än 1400 flickor sexuellt utnyttjades i staden från år 1997 till år 2013, huvudsakligen av ligor av pakistanska män. De beskrivna brotten omfattade människorov, våldtäkt, tortyr och människohandel (s.k. trafficking), alla förövade uteslutande mot vita barn.

²³Obegränsad invandring till de europeiska nationerna från tredje världen är den logiska konsekvensen av antirasismens andra abstraktion. Eftersom enligt denna bara vita folk kan

vara ”rasister” och denna deras ”rasism” är något radikalt, inneboende och ”strukturellt” ont, blir för antirasisterna den enda möjligheten att utplåna detta onda att utplåna bärarna, det vill säga de europeiska folken själva, genom att undantränga dem, göra dem till minoriteter i sina egna länder. I stället för av vita europeer dominerade skall våra nationer bli mångkulturella och mångrasliga; något som i historien aldrig har gått att genomföra med bibehållande av låg nivå av brottslighet och hög nivå av invånarnas sammanhållning och ömsesidiga tillit.

²⁴Dessa ideologier eller rörelser har alla samma mål, nämligen att bryta ner riktiga mänskliga relationer, vålla osäkerhet såväl i människors psyke som i dessas samhälle, oordning, kaos och till sist omöjliggöra ett välfungerande, ändamålsenligt organiserat samhälle. Många av rörelsernas aktivister torde vara omedvetna om detta mål, men detta är uppenbart för varje oförvillad iakttagare.

²⁵Några gemensamma kännetecken för de destruktiva ideologierna och rörelserna är följande:

²⁶1. Hyllandet av jämlikhet i stället för kunskapen om utvecklingsstadier. Detta gäller emellertid, som förklarats, bara i ett inledande skede.

²⁷2. Kvantitetens herravälde i stället för kvalitetens eller främjandet av det sämre i stället för det bättre.

²⁸3. I detta framträder ansvarslösheten, likgiltigheten inför eller rentav den perversa glädjen i den förstörelse man vållar.

²⁹4. Föraktet för mänsklighetens samlade livserfarenheter till förmån för verklighetsfrämmande, kunskapsfientliga absurditeter, villfarelser.

³⁰5. Fantasi, emotionalism och irrationalitet i stället för intelligens, klart tänkande, kunskap och förståelse. Faktaresistens, som ofta visar sig i vrede och annat aggressivt beteende gentemot dem som vederlägger de falska ”ideerna” med verklighetskunskap.

³¹6. En främmande etnisk agenda. Denna är urskiljbar i flera av de beskrivna ideologierna och rörelserna, inte bara i sionismen, utan även, som sagt, i marxismen. I strävan att avskaffa de västerländska nationerna såsom dominerade av vita europeer har judiska organisationer varit de enda tydligt urskiljbara kollektiva aktivisterna, vilket professor Kevin MacDonald visat i sin bok *Kritikkulturen*. Deras motiv är enligt prof. MacDonald att förvandla etniskt relativt homogena europeiska samhällen, där judarna ofta var de enda iögonenfallande främlingarna och därför utsattes för assimilationstryck och förföljelse, till mångetniska samhällen, där judarna på grund av den allmänna brokigheten inte blir särskilt synliga och därför kan fortsätta att leva såsom en avskild, icke-assimilerad grupp.

³²7. Frihetsinskränkande åtgärder resulterande i statens eller separativa gruppers tyranni i stället för individernas yttrande-, organisations- och mötesfrihet. När det för de destruktiva rörelsernas aktivister visat sig omöjligt att med kunskap, fakta och logik hävda sina absurditeter, har de på olika sätt sökt tysta sina kritiker. Laglöst våld mot kritiker, misshandel, mötesstörningar och, när dylikt inte hjälper, massmediekampanjer mot både enskilda personer och grupper, som bjudit motstånd. Yttersta åtgärden i detta krig mot det fria ordet har varit att kriminalisera det, sedan mörka krafter tagit makten även över nationers lagstiftande församlingar.

³³Urskillningen rörande de moderna vilseledande ideologierna skärps genom insikter sådana som att ”endast villfarelsen behöver regeringars stöd; sanningen står upprätt av egen kraft” (Thomas Jefferson); att lögnens förkämpar alltid visar aggressivitet mot oliktankande och, så snart de kommer åt, tillgriper våld med eller utan myndigheters stöd, medan sanningens företrädare nöjer sig med att lugnt och fredligt förkunna denna; att riktiga relationer mellan människor är det väsentliga och att sådana kan odlas endast med kärleksfull förståelse och vilja till enhet, aldrig med ideologier som hämtar sin näring ur hat och lögn.

³⁴Med urskillningen avses inte bara verklighetsuppfattningens klarhet, som dras till det sanna, lagenliga, värdefulla och sköna och stöts bort av det lögnaktiga, lagbrytande, värdelösa och fula utan även urskillningen såsom en gruppbyggande kraft: denna drar samman dem som skall ingå i den nya gruppen av världstjänare och de nya raserna och avskiljer dem som inte skall ingå.

9.12 Kvalitetens herravälde

¹Esoteriken är det kvalitativa synsättet, inte det kvantitativa, som är rådande i dagens värld. Frågor om kvantitet handlar om vad och vilka som är större och fler, frågor om kvalitet handlar om vad och vilka som är bättre, äger en högre grad av ändamålsenlighet. Esoterikens världsåskådning, hylozoiken, är kvalitativ: handlar om en serie verkligheter av allt högre slag, kvalitativt högre världar som monaderna skall uppnå. De allt högre världarnas allt högre riken är kvalitativt högre, emedan de utgör allt högre etapper i förverkligandet av tillvarons mening, ligger allt bättre i linje med det allt övergripande kosmiska ändamålet, vilket i sin tur sammanhänger med att dessa världars och rikens medvetenhets- och viljeslag möjliggör en allt bättre förståelse och utrustar individerna och kollektiven med allt bättre redskap för detta förverkligande. Enklast uttryckt: Ju högre värld och rike, desto bättre förmår individerna och kollektiven arbeta för det helas bästa. Esoterikens livsåskådning är kvalitativ: handlar om hur monaderna skall lära sig allt bättre (med allt bättre insikt) lyda ändamålsenliga livslagar. Esoterikens tänkande måste därför vara kvalitativt, utgå från kvaliteten. Detta betyder en ständig avsiktlig ansträngning att lyfta sig ur den oförvandlade människans mekaniska och automatiska tendens att i allt tänka kvantitativt.

²Kvalitetens herravälde hänger samman med värdering, och värdering betyder att inte ställa allt på samma nivå. Urskillning är ett slags värdering, att rikta värderingen mot egna varat, egna handlingen och därvid välja att göra det som är ett större ansvarstagande. Inte fly undan från att rikta värderandet mot egna varat.

³Ett exempel på skillnaden mellan kvantitativt och kvalitativt tänkande. Det kvantitativa tänkandet tenderar att se på tingen i kategorier av "allt eller intet", "alla eller inga". Det bortser från att en viss kvalitet eller egenskap kan föreligga, en viss kvalitativ kraft kan operera utan att "alla individer" eller ens "majoriteten individer" deltar. För att denna kvalitativa faktor skall göra sig gällande med kraft räcker det att "lokal dominans" eller "lokal koncentration" föreligger. Exempel: En viss hink innehåller idel lingon och gör det alldeles oavsett faktum att alla skogens lingon icke ingår däri. *Kvaliteten* är i princip lingon och ingenting annat än lingon (inte blåbär, inte hjortron etc.). *Kvantiteten* är dock försumbar i jämförelse med hela skogens, alla skogars bestånd av lingon. Liknande resonemang kan föras om mänskliga grupper dominans, skolors framträdande i mänskligheten osv.

FEMTE ROTRASENS SJÄTTE UNDERRAS OCH SJÄTTE ROTRASEN

9.13 Domedagar

¹Ju lägre utvecklingsnivån, desto längre tid tar medvetenhetsaktiveringen. Ju högre nivå, desto hastigare stegras utvecklingstempot och desto större är avstånden mellan de olika nivåerna. Crescendot för raserna ökas i tredje rotrasen och ytterligare i sjätte rotrasen. De monader, som orkar följa med i det stegrade tempot, förblir i klotet ("de saktmodiga skall besitta jorden"), medan de som icke orkar överföres till för dem lämpligaste klotet i sjuklotet. Denna avskilning med följande överföring av monader till ett annat klot kallas "domedagen", ett ord, som exoteriska religioner snappat upp och givit en förvrängd innebörd.

²Domedag har alltid med talet fem att göra, ty femman står för avskilning och urskillning. Det finns domedagar av olika ordning. Domedagen av första ordningen gäller hela sjuklots-manifestationen och infaller i femte eonens mitt, alltså om drygt fyra miljarder år. Därvid kommer fyrtio procent av mänskligheten, de som blivit blott mentaljag men inte förvärvat kausal medvetenhet, att avskiljas. Övriga sextio procent får fortsätta sin medvetenhetsexpansion på vårt klot. Domedag av andra ordningen sker på femte klotet av varje eon. Den i vår eon sker alltså när monadmassan nått femte klotet flera hundra miljoner år inne i framtiden. Domedag av tredje ordningen sker i femte rotrasen på varje klot, och domedag av fjärde ordningen i femte underrasen av varje rotras. Nära förestående är därför en dubbel domedag av på en gång tredje

och fjärde ordningarna, nämligen i femte underrasen av vår femte rotras. Den utgör nödvändig förberedelse för sjätte underrasens och senare sjätte rotrasens framträdande.

9.14 Femte rotrasens sjätte underras

¹Sjätte underrasens medlemmar når upp till subjektiv kausalmedvetenhet, visar särskild känslighet och mottaglighet för verklighetsideer. Detta utmärkande drag är nödvändigt, ty annars höjer de sig inte över femte underrasen och kan inte utväljas av Manu att bli stamfäder och stammödrar för sjätte rotrasen. De mottar hylozoiken med glädje, låter sig inte stötas bort från den av emotional reaktion och bevisar därmed att de äger högre mental och kausal medvetenhet, åtminstone i någon mån, och i varje fall inte låter sin mentalitet vara emotionellt bestämd.

²Sjätte underrasens medlemmar skall arbeta för framtiden men för den skall inte försumma att arbeta för nutiden, för människorna i nutiden, ty de hyser kärlek till människorna oberoende av rastillhörigheten. Dessutom vet de inte säkert, åtminstone inte till en början, vilka som tillhör och vilka som inte tillhör den egna rasen.

³Inom sjätte underrasen urskiljes två klasser. Den högre klassen består av dem som lever i det kausala, den lägre klassen är de som lever såsom förstajag och blott gör kortvariga utflykter till det kausala. De i den högre klassen urskiljer snabbt verklighetsideer och avvisar lika snabbt lögner och villfarelser. Denna klass går därför i spetsen, upplyser och undervisar dem i lägre klassen, vilka i början kan vara upptagna med sämre material och kan ha svårt några av villolärorna men frigör sig från dem så snart de fått den rätta ledningen. Den rätta läran är klart skild från villfarelserna.

⁴Att sjätte underrasen och sjätte rotrasen båda föds under sjunde och fjärde strålarnas välde disponerar dem för intresse för lagstiftning, ändamålsenlig, harmonisk samhällsplanering liksom även för levnadskonst.

⁵Fortgående eteriseringen i sjätte underrasen och särskilt i sjätte rotrasen gör dessa rasers medlemmar inställda på "relativ odödlighet", eftersom individernas livslängd i de eteriska raserna uppgår till 30 000 år. Förformning för odödlighetens förvärv är att icke glömma. Också detta disponerar sjätte underrasen och sjätte rotrasen till att taga väl vara på mänsklighetens samlade livserfarenhet, ty förlorad livskunskap är mänsklighetens sak att återvinna.

⁶Att förakta föregående släktleds erfarenhet och verk är att förakta våra egna föräldrar, dessas föräldrar och så vidare bakåt. Detta gör man, om någonsin, bara i den upproriska och tanklösa ungdomen. Vid mognare ålder, om icke förr, lär man sig uppskatta de äldres visdom. Vänsterradikalismen visar sig vara en försenad ungdomsrevolt.

⁷Sjätte underrasens medlemmar, vilka antingen är inställda på att förvärva eller redan har förvärvat såväl eterisk objektiv som kausal subjektiv medvetenhet, kommer med bruket av dessa sina medvetenhetsförmågor att överblicka långa tider bakåt i det förflutna, så att de med stöd av mänsklighetens samlade livserfarenhet avvisar de modernas falska uppfattningar och vilseledande ideologier på alla områden. Deras livsuppfattning blir inte någon dylik ideologi (av grekiska *idios* = egen, och *logos* = lära) utan en ideologi med platonska ideer, sanningsideer, verklighetsideer, kausalideer.

⁸Sjätte underrasens medlemmars nämnda medvetenhetsförmågor sätter dem i stånd att se även något in i framtiden – givetvis är endast sannolikheter möjliga men likväl större ju närmare nuet. De har därför vetskap om att de skall bli moderrasen till den stora sjätte rotrasen. Denna vetskap ger dem en uppfattning om utvaldhet, en berättigad sådan uppfattning till skillnad från den som härskar i vissa nutida religionssamfund. Men de vet också att utvaldheten förpliktigar: de måste göra sitt bästa och yttersta för att vara sin Manu till gagn.

⁹Nutida människors visioner om en idealisk framtid och brottstycken av dylika kan i vissa fall vara vaknande kausalmedvetenhetens glimtar av en sannolik verklighet, av orsakskedjornas fortsättning inne i framtiden. I den mån dylika visioner har sanningsinnehåll, avser de kommande sjätte och sjunde raserna.

¹⁰Ju starkare attraktionen till de kommande raserna förnims, desto bestämdare känns främlingskapet gentemot de nuvarande rasernas civilisation. Attraktionens trådar blir allt fler och tvinnas samman till oslitligt starka band, som drar individerna och grupperna in i framtiden.

¹¹Nyss beskrevs ett antal destruktiva, på oordning och kaos inriktade vilseledande ideologier och rörelser. Dessas yttersta mål, nämligen från deras upphovs, svarta logens sida är, som alltid, att försöka hejda medvetenhetsutvecklingen. I all synnerhet gäller det att söka hindra sjätte underrasens och sjätte rotrasens framväxt. Därav kommer sig att flera av dessa rörelser är inriktade på att förstöra inte bara de västerländska samhällena utan även det som är den grundläggande enheten för varje samhälle: familjen.

¹²Men de kommer inte att lyckas. Bakom människans medvetenhetsutveckling och därför även de nya rasernas framväxt står som alltid planethierarkin och bakom hierarkin själva planetregeringen såsom garanter, och att denna plan förverkligas, det är visst och säkert.

9.15 Sjätte rotrasen

¹I manifestationsprocessen gäller att ett lägre och tidigare framkommet gömmer fröet till ett högre och senare framkommande. Att fröna till och förberedelsen för allt högre ligger i det lägre förklaras hylozoiskt och från materiaspekten med att högre atomslag finns i alla lägre atomslag och även i alla molekylarslagen. Så till exempel skall sjätte rotrasen i sig gömma fröet till sjunde rotrasen. Detta innebär bland annat att sjätte rotrasens individer skall eftersträva att åtminstone börja förvärva de förmågor och egenskaper som hör till sjunde rotrasens individer: odlandet av tredjejagets vilja, superessentialitetens erövring.

²Först i sjätte rotrasen blir byggandet av antahkarana allmänt, en verksamhet som angår hela rasen och alla dess medlemmar. I sjätte rotrasen är byggandet av antahkarana från förstatriaden till andratriaden allmänt, medan endast mindre grupper ("frögrupper") bygger antahkarana vidare, från andratriaden till tredjeatriaden. Först i sjunde rotrasen blir byggandet av antahkarana till och med tredjeatriaden en allmän verksamhet.

³Teosoferna trodde att deras samfund hade till främsta uppgift att förkunna esoterik. Men detta var egentligen underordnat den i verkligheten främsta – och detta gäller inte bara Teosofiska samfundet utan hela den rörelse som tjänat till att förmedla esoteriska fakta och ideer – och denna främsta uppgift har bestått i att fungera såsom ett nät att draga samman de människor som inte bara är tillräckligt intresserade av esoterik utan också äger särskilda förutsättningar att bistå Manu i att grunda hans nya ras, sjätte rotrasen. Detta kräver en omfattande och sträng självträning, som innebär yttersta självupoffring liksom fullständig tillit till ledarnas visdom.

⁴Människors arbete med den hemliga symbolen, arbete med etermateria i tillstånd av samādhi eller kontemplation, är förformning de måste utföra för inträdet i sjätte rotrasen. Det förutsätts nämligen att alla som ingår i sjätte rotrasens två första, organiska underraser kan senare leva också i de eteriska underraserna, alltså i tredje till och med sjunde underraserna.

⁵Likaså är arbetet med visualisering och skrivandet av egna samādhiböcker en nödvändig förberedelse, förformning, för inträdet i sjätte rotrasen.

⁶Det är inte så att förmågan att visualisera utan vidare medför rätt att födas i sjätte rotrasen, ty många andra egenskaper och förmågor erfordras också. Men det är så att ingen, som saknar denna förmåga, kan få bli medlem av sjätte rotrasen.

⁷"Det finns alltid individer, som kunna ha rätt gentemot största kollektiviteter." (*De vises sten* 3.14.4) "På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium äga icke ens de största kollektivitetens värderingar beviskraft, utan kunna vara lika godtyckliga som de individuella." (*Kunskapen om verkligheten* 5.7.12)

⁸Först i sjätte rotrasen blir folkets majoritet pålitlig i fråga om rätt syn och rätt handling, blir demokrati ändamålsenlig, blir kvantiteten också kvalitet dels av egen kraft, dels i kraft av att alltid lyda högre instansers visa beslut.

PLANETHIERARKINS ÅTERFRAMTRÄDANDE OCH SKOLORNAS ÅTERUPPRÄTTANDE

9.16 De äldre "esoteriska" organisationernas bortdöende

¹Inga nu verksamma ockulta eller "esoteriska" skolor är grundade av planethierarkins lärare. Alla de gamla äkta skolorna stängdes år 1875, när delar av esoteriken släpptes fria för publicering. Planethierarkin förbereder nya skolor; dessa kommer dock inte att öppnas ännu på närmare två hundra år. Såväl Teosofiska samfundet som Arcane School grundades visserligen av lärjungar till planethierarkin, men inga lärjungar är för närvarande verksamma i dessa båda organisationer. I denna tid gör aspiranter klokast i att icke ingå i några som helst ockulta eller "esoteriska" skolor eller organisationer; lärjungar till planethierarkin gör det icke.

²Tiden från år 1950 fram till c:a år 2200 eller åren 1 till c:a 250 Aqu. kännetecknas av de äldre ockulta sekternas eller "esoteriska" skolornas bortdöende, vilket är en nödvändig, ty lag-enlig process inför de nya, äkta skolornas bildande. Bortdöendet yttrar sig kvalitativt såsom kunskapens och förståelsens avtagande i de äldre sekterna, emedan de som förstår antingen aldrig ansluter sig eller, om de anslutit sig, snart lämnar dessa sekter, så att bara de mindre förstående ledarna och medlemmarna blir kvar. Dessa, som icke inser nödvändigheten av esoteriska kunskapens förnyelse, reagerar på den nya formen känslomässigt negativt ur sin identifiering med den gamla formen, den egna organisationens form och den egna lärans form. Föga anar de därvid att de upprepar ett mönster, ty likadant har i alla tider de gammaltroende förhållit sig till det ofrånkomliga nya.

³I allt esoteriskt studium gäller det att uppfatta kausalideerna, icke fastna i de alltid bristfälliga mentala eller mental-emotionala former, vari verklighetsideerna alltid måste klädas för att alls kunna uppfattas av dem som ännu icke blivit kausaljag.

⁴Enligt våra äldre bröder är av dem själva icke grundade och ledda ockulta och "esoteriska" organisationer de mest desorienterade av alla slags grupper.

⁵Det är alltså för aspiranter på lärjungaskapet nödvändigt att lära sig bruka urskillning gentemot dylika organisationer, i synnerhet om de kallar sig skolor och påstår sig kunna vägleda förhoppningsfulla fram till lärjungaskapet.

⁶Nedanstående förteckning ger därför tjugofyra kännetecken på falska skolor. Den är inte fullständig. Ett antal kännetecken har här utelämnats; men de här beskrivna torde räcka för aspiranternas tryggare ledning och stadigare vandring fram på vägen.

⁷1. En falsk skola har ingen ansvarig och i kraft av kunskap och förmåga auktoritativ ledning, utan utser ledaren med "moderna" metoder såsom demokratiska val, interna maktstrider eller släktskap såsom att låta chefskapet gå i arv till barn eller make oavsett vederbörandes faktiska kompetens.

⁸2. En falsk skola vill leva vidare till varje pris, också sedan det "andliga livet flytt ur kroppen". En äkta skola kännetecknas däremot av att hellre dö än anförtro sig åt en inkompetent ledare.

⁹3. En falsk skola står under kvantitetens herravälde. Den värvar således elever med ringa eller ingen urskillning rörande dessas lämplighet, övar påtryckning på tvekande för att söka draga dem in. En äkta skola däremot värvar kvalitet, prövar kandidater med avseende på lämplighet och avvisar olämpliga.

¹⁰4. Falsk skola söker hålla invändande elever kvar genom att ge efter för dessas invändningar, till exempel genom att ge dem dispens från att studera material eller från att utföra övningar de av någon anledning invänder emot. Äkta skola kännetecknas däremot av att veta sig behärska sitt magisterium, läroämbete, och bättre än lärjungarna kunna avgöra vad dessa behöver studera och öva.

¹¹5. Falsk skolas lärare kan inte förklara det egna kunskapssystemet fullständigt, tillfredsställande och konsekvent utan avslöjar sig äga luckor i behärskandet av detsamma. Sann

skolas lärare kan däremot förklara det egna kunskapssystemet fullständigt, tillfredsställande och konsekvent, om än inte allt för alla lärjungar genast. En av definitionerna av skola är ”en plats, där till sist allt förklaras”.

¹²⁶. Falsk skola kan inte rätt tolka ens egna symboler, än mindre andra skolors. Sann skola däremot tolkar både egna och andra skolors symboler rätt.

¹³⁷. Falsk skola ändrar och anpassar sin undervisning efter de rådande jordiska makternas och ideologiernas krav, allmän opinion och politisk korrekthet, även till den grad att ogiltig-göra, bagatellisera eller bortförklara egna äldre läromästares uttalanden, när dessa synes ej överensstämma med den numera rådande tidsandan. Sann skola däremot står fast i sina välgrundade, av tiden ej övervunna läror.

¹⁴⁸. Falsk skola kännetecknas av att dess ledare käbblar inbördes, vilket ger upphov till utslutningar och därav följande splittringar. Äkta skola kännetecknas av att ledarna lever i en-dräkt och harmoni och skolan därför behåller sin enhet och ej splittras.

¹⁵⁹. Falsk skola kännetecknas av att icke fordra iakttagande av skolregler eller ens känna dessa. Äkta skola kännetecknas av att både känna skolregler och fordra iakttagande av dessa.

¹⁶¹⁰. Falsk skola urskiljer inte en bättre framställning av esoteriken från en sämre, inser till exempel inte att hylozoiken är överlägsen både teosofernas och Alice A. Baileys framställning. Äkta skola inser att hylozoiken måste läggas till grund för undervisningen.

¹⁷¹¹. Falsk skola kan visserligen kännetecknas av att i teorin vilja stävja emotionalism och astralism hos eleverna men i praktiken, i anvisade övningar, likväl främja dylikt. Äkta skola däremot anstränger sig att stävja dylikt både i teoretiska undervisningen och i praktiken, i det sistnämnda fallet genom att övningarna är inriktade mot dels det fysiska, dels det mentala och kausala.

¹⁸¹². Falsk skola förkunnar icke eller vet icke ens att viktigaste ändamålet för verksamheten är att förbereda för sjätte rotrasens framträdande. Äkta skola både vet och förkunnar detta.

¹⁹¹³. Falsk skola urskiljer inte mellan äkta esoterik från planethierarkin och kvasiockultism utan ställer läror av dessa två olika ursprung mer eller mindre på samma nivå. Äkta skola både urskiljer mellan de två och söker lära eleverna att urskilja.

²⁰¹⁴. Falsk skola lär ut felaktiga aktiveringsmetoder, som skadar eleverna till både ”kropp och själ”. Äkta skola lär ut enbart välgörande metoder, som inte skadar eleverna.

²¹¹⁵. Falsk skola gör anspråk på att stå i kontakt med planethierarkin och därifrån få direktiv till aktiviteter, vilka sedan naturligtvis misslyckas. Äkta skola gör inga sådana anspråk utan låter handlingarna tala i stället för de stora orden.

²²¹⁶. En falsk skola försvarar och söker urskulda sig, när den av utomstående klandras och anklagas för att hysa ”felaktiga åsikter” rörande det exoteriska, i religiöst, politiskt etc. hänseende. En äkta skola lyfter inte ett finger för att ”rentvå” sig, anser tvärtom det vara ett utmärkt urskillningsredskap att sålunda angripas och se vilka av eleverna som flyr.

²³¹⁷. Det är ett kännetecken på en falsk skola att pryda sig med äldre skolas namn, vilket man i dylikt fall alltid tagit utan tillåtelse.

²⁴¹⁸. Det är ett kännetecken på en falsk skola att i det egna namnet använda en äldre broders, en medlems av planethierarkin namn, något denne givetvis aldrig skulle tillåta.

²⁵¹⁹. Det är ett kännetecken på en falsk skola att vädja till tro och antagande utan tillräcklig grund. Äkta skola däremot kännetecknas av varning för tro och uppmaning till eleverna att antaga läran såsom arbetshypotes, tills de kunnat bekräfta den i egen erfarenhet.

²⁶²⁰. Det är ett kännetecken på en falsk skola att icke urskilja verkliga och föregivna lärjungar till och medlemmar av planethierarkin. Det är rent av betecknande för en falsk skola att hylla falska lärjungar och ringakta eller tiga ihjäl äkta.

²⁷²¹. En falsk skola kan orda mycket om att tjäna och hjälpa människorna. Det är likväl ett kännetecken på en dylik skola att inte kunna hjälpa och vägleda ens de egna eleverna, sedan dessa drabbats av hälsoproblem på grund av att de utfört övningar skolan anbefallt dem.

²⁸22. Det är ett kännetecken på en falsk skola att inte förstå det ondas problem; nämligen att det onda är en realitet i människolivet till den grad att fysiska och emotionala världarna är i det ondas våld. I stället hyllar man, fjäskar man för, världsliga ledare, som utgör led i det ondas maktsystem.

²⁹23. Det är ett kännetecken på en falsk skola att inte äga urskillning nog att tydligt upplysa eleverna om felaktiga och vilseledande läror, så att de kan avhålla sig från dessa inflytanden.

³⁰24. Det är ett kännetecken på en falsk skola att ledarna låter eleverna genomgå invigningar och grader, vilka till namnet men icke till gagnet motsvarar dem i äkta, det vill säga av planethierarkins lärare grundade och ledda skolor, utan att ha kunnat, såsom planethierarkins lärare kan, avgöra elevernas mognad för dessa, om så bara nominella, uppflyttningar.

9.17 Planethierarkins återframträdande

¹Alltsedan planethierarkin i Atlantis drog sig tillbaka för att visa människorna att de icke skulle kunna reda sig utan dess hjälp, har hierarkin väntat på att bli återkallad. Den är beredd att ånyo framträda, så snart mänskligheten kommit till den insikten. Men det är också ett oeftergivligt villkor, emedan den annars icke skulle kunna uträtta vad som erfordras. Enligt frihetslagen kan den icke tvinga någon att mottaga hjälp, enligt ödeslagen icke hjälpa, om gåvan icke kan rätt uppfattas eller brukas, enligt skördelagen icke göra något, om den icke har rätt att hjälpa. Överväldigande majoriteten av mänskligheten måste ha förvärvat så stor livserfarenhet och omdömesförmåga att den inser detta.

²Hierarkin vidtar också åtgärder för att klargöra detta. Då kan den fullgöra sin uppgift att hjälpa mänskligheten med dess medvetenhetsutveckling och med lösningen av problem, som icke kunna lösas utan dess bistånd. Vore förhållandena normala, så som de är på övriga planeter inom solsystemet, skulle evolutionen förlöpa utan motstånd i enlighet med Lagen och extra hjälp icke behövas. Men eftersom mänskligheten i stort sett består av monader med repellerande grundtendens, saknas vilja till enhet, saknas broderskapsinstinkten, saknas den fundamentala välviljan och hjälpviljan, saknas önskan till förståelse.

³Planethierarkin kommer icke för att tillgodose egoismens överdrivna materiella behov. När människorna igenkänner varandra som bröder, kommer samtliga fysiska behovsproblem att lösas av sig själva. Funnes viljan till enhet, skulle livet i fysiska världen kunna bli vad det är på andra planeter: ett paradiset. Utan viljan till enhet kan det aldrig bli "fred på jorden".

⁴Så som förhållandena utvecklats, räcker emotionala attraktionens energier icke till för att övervinna hatet. Därtill fordras essentiala energier från värld 46. Det är dessa energier, som planethierarkin vill hjälpa människorna med att kunna uppfatta och tillgodogöra sig. Och därför fordras planethierarkins synliga närvaro.

⁵Planethierarkins återframträdande i offentlighetens ljus betyder ingalunda att mänskligheten får inträda i ett av hierarkin ordnat paradiset. Den tron är en av livsokunnighetens otaliga illusioner.

⁶Liv är medvetenhetsutveckling genom arbete och möda. Inga yttre krafter lyfter mänskligheten upp för pinnarna i utvecklingens steg. Lagen för självförverkligande är som alla andra livslagar en orubblig lag.

⁷Planethierarkins framträdande betyder en ändring av atmosfären med skingrande av de illusioner och fiktioner som nu behärskar även den sökande delen av mänskligheten, påvisandet av mänskliga ideologiernas totala desorientering. Lögnen kommer icke som nu att få regera mänskligheten, icke att få stå oemotsagd.

⁸Ideologiskt sett betyder framträdandet snarast en skärpning av kampen mellan "ljusets barn och världens barn"; mellan dem som vill inträda i platonska idévärlden och femte naturrikets essentiala enhetsvärld och dem som vägrar att avstå från makt, ära, rikedom, som nöjer sig med uppnådd utvecklingsnivå, som vill leva kvar i det förflutnas religiösa etc. betraktelsesätt och framför allt dem som med alla medel söker motarbeta medvetenhetsevolutionen.

⁹När planethierarkin återframträder, kommer mänsklighetens behov att tillgodoses. Utan dess medverkan kommer det att dröja miljontals år. Ty för kärlek fordras essentialenergi och villighet att mottaga den. Och det är hierarkin, som förmedlar denna energi.

¹⁰Allt fler människor kommer inom några få generationer att inse teologiska, filosofiska och vetenskapliga fiktionalismens ohållbarhet. Det finns redan miljoner, som oberoende av dogmer arbetar på att få till stånd riktiga mänskliga relationer. Vad som fattas dem är vissheten om sättet att förverkliga det goda mest ändamålsenligt. Många har trott att demokratin skulle visa vägen. Emellertid är detta mycket diffusa ideal ett önsketänkande. Man bygger icke upp en bättre värld genom att tillgodose ett ständigt växande habegär, där avunden är den egentliga drivkraften. Man kan icke bygga ett samhälle på avundens princip. Ett samhälle konstruerat utan hänsyn till de mänskliga utvecklingsstadierna måste i längden visa sin ohållbarhet.

¹¹På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, med en mänsklighet, som kan godtaga nuvarande, om sådan livsokunnighet vittnande idiologier, dessa illusions- och fiktionssystem, vore ett sådant företag fullständigt hopplöst. Icke förrän en tongivande elit förvärvat den esoteriska kunskapen om verkligheten, kommer insikten om nödvändigheten av planethierarkins återkallande att bli så allmän att företaget har utsikt att lyckas.

¹²Den oerhörda distansen mellan vår mänsklighet och planethierarkin i medvetenhet gör att dess återframträdande innebär ett verkligt offer. Skulle man invänta den dag, då mänskligheten av sig själv skulle inse nödvändigheten att återkalla planethierarkin, så funnes risk för att det skulle dröja flera tusen år. Som väl är finns andra möjligheter. Den förestående dubbla domedagen betyder att de flesta av de människomonader, som står på lägre stadier och därför inte kommer att kunna inkarnera i sjätte rotrasen, klanvis tas ur inkarnation och överföres till ett annat klot, samtidigt som klaner av monader på högre stadier – kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna – inkarnerar här på vår jord. Deras samfälliga arbete kommer att sopa undan härskande livsokunnighetens idiologier. Vi har alltså att motse en verklig revolution i mentalt hänseende, en revolution inom kultur, politik, filosofi och vetenskap.

¹³När intelligentian slutligen inser härskande opinioners felaktighet, blir den mera uppmärksam på vad den s.k. auktoriteten har för grund att stå på. För en esoteriker kan grunden vara endast en genomarbetad hylozoisk världs- och livsåskådning. Fakta är visserligen alltid fakta. Men de måste vara inpassade i sina rätta sammanhang och ytterst i det riktiga systemet. Och något bättre än det planethierarkin tillhandahållit kan icke ens svarta logen pretera, även om den gör förtvylade försök, vilket den arbetar på med sin vanliga frenesi.

¹⁴När planethierarkin ånyo kan framträda bland människorna som i Atlantis, kommer enligt dess utsago religionens natur, vetenskapens uppgift och uppfostrans mål att klarläggas. De är icke vad människor av i dag tror.

¹⁵I och med att planethierarkin återframträder och blir den ”andliga ledaren”, får de som äger förutsättningar för att förvärva högre slag av medvetenhet, ofantligt mycket större möjligheter härtill på grund av den oerhörda stimulans de erhåller. Mänskligheten kommer också att få alla de bevis den behöver för att inse hylozoikens riktighet. Det innebär givetvis en fullständig revolution i människornas inställning till varandra och till livet i övrigt. Hylozoiken blir godtagen såsom den enda förnuftiga arbetshypotesen. För dem som endast kan begripa den, blir den givetvis en religion. För dem som förstår blir den en hypotes med överväldigande sannolikhet. Något annat kan den icke bli, förrän människan blivit kausaljag och själv kan konstatera fakta.

¹⁶Planethierarkins återframträdande kommer att medföra att femte naturrikets världar blir tillgängliga på ett helt annat sätt än som nu är fallet. Man kommer icke längre att räkna med enbart fysiska, emotionala och mentala världarna, utan även världarna 46 och 45 kommer att liksom inräknas i mänsklighetens världar. Och därmed fås det ”gudsrike på jorden” som det ordats så mycket om och som teologerna aldrig kunnat rätt förstå.

¹⁷Genom att offentliggöra esoteriska kunskapen har planethierarkin tagit ett stort steg mot den mänsklighet, som fördrev hierarkin i Atlantis. Den har alltsedan denna katastrof väntat på

att mänskligheten skulle inse sitt ödesdigra misstag att fördriva de enda, som ägde kunskap om verkligheten och kunde lösa mänsklighetens problem, dessa visdomens och kärlekens representanter.

¹⁸Planethierarkin räknar med att förhållandevis snart bli den andliga ledaren för mänskligheten i stället för teologer, filosofer och ockultister, som hittills vilselett mänskligheten. Planethierarkin kommer emellertid icke att återframträda, förrän det är allmänt erkänt att hierarkin kan lösa mänsklighetens fysiska, emotionala och mentala problem och ordna de politiska, sociala, ekonomiska förhållandena så, att det äntligen blir frid på jorden och kulturen (något helt annat än våra dagars parodi på kultur) blivit en makt. Återframträdandet sker icke, förrän tongivande delen av mänskligheten antagit hylozoiken som enda förnuftiga arbetshypotes och därmed har förståelse för tillvaron av ett femte naturrike. Innan dess vore det meningslöst.

¹⁹Såsom förberedelse för detta har kunskapen om verkligheten, hylozoiken, som hittills varit esoterisk, fått offentliggöras och därmed blivit tillgänglig för alla. Så många bevis för detta mentalsystems överensstämmelse med verkligheten kommer att undan för undan lämnas genom lärjungar till planethierarkin att även allmänna opinionen godtar den trots det motstånd som skall möta från fiktionalisternas sida.

²⁰När planethierarkin åter framträder, blir det ej som en särskild organisation. Dess medlemmar – kausaljag och essentialjag – kommer att uppgå i nationerna såsom vanliga människor. De kommer att intaga de högsta ställningarna i samhället på grund av att deras överlägsna kapacitet erkänns. De reformer de föreslår skall folk inse vara de mest förnuftiga, så att de allmänt godtages.

²¹När mänskligheten övergått till att tillämpa allas broderskap, finns möjlighet för planethierarkin att öppet framträda.

²²Det finns många långt komna mentaljag, som i kausalvärlden avvaktar lämpliga tidpunkten för inkarnation. Den tidpunkten torde sammanfalla med planethierarkins återframträdande.

9.18 Skolornas återupprättande

¹De nya, äkta skolorna kommer samtliga att ledas av människor, som åtminstone är kausaljag, lärjungar i medveten kontakt med planethierarkin, och i sin undervisning att bygga på hylozoikens världsåskådning, den enda som alla kausaljag har gemensam.

²Fordringarna för inträde i de nya skolorna kommer att ligga avsevärt högre än i de gamla kunskapsskolorna, som alla stängdes år 1875. Så är det eftersom dessa nya skolor är avsedda såsom förberedelse för planethierarkins initiationer.

³De förutses att skolorna blir av tre allt högre grader. I lägsta gradens skolor förbereds eleverna för första initiationen, i mellersta gradens skolor för andra och i högsta gradens skolor för tredje initiationen, varigenom de blir kausaljag. Det betonas att dessa initiationer icke genomföres i eller av skolorna, men att skolorna förbereder för dem. Första och andra initiationerna förrättas av chefen för planethierarkins 2dra departement, Christos–Maitreya; tredje initiationen av planetregeringens chef, planethärskaren.

⁴Eleverna i lägsta gradens skolor är alla antingen aspiranter på lärjungaskapet eller lärjungar antagna på prov. De i mellersta gradens skolor är redan lärjungar som genomgått första initiationen, och de i högsta gradens skolor är lärjungar som genomgått andra initiationen.

⁵Undervisningen i dessa skolor blir praktisk; inriktad på att hjälpa aspiranterna och lärjungarna att förvärva de egenskaper och förmågor som gör dem allt bättre skickade såsom medlemmar av den växande gruppen av tjänare i världen, det nya naturriket.

⁶Teoretisk undervisning, såsom i hylozoikens världsåskådning eller i ljusteknikens teori, kommer dessa skolor icke att bedriva, eftersom det förutsätts att eleverna vid inträdet också i lägsta gradens skolor har självständigt och i gruppstudier inhämtat dessa nödvändiga grunder. Skolor av förberedande karaktär kommer att organisera dessa gruppstudier. Också dessa förberedande skolor leds eller åtminstone övervakas av lärjungar till planethierarkin.

⁷Varje skola av någon av de tre graderna är genom sina lärare präglad övervägande av antingen första departementet och de tre övriga udda departementen eller andra departementet och de två övriga jämna departementen. I alla skolor finns dock en lärare tillhörande femte departementet.

⁸Förr var de under planethierarkin lydande skolorna organiserade i en stam med två grenar: den nordliga, transhimalayanska stammen med moderskolan, stammens sydliga gren med centrum i Indien och östliga gren med centrum i Kina. Alla äkta skolor, planethierarkins skolor, sorterar ytterst och innerst under planetregeringen, vilken har sitt högkvarter i Shambhala (dock inte i grovfysisk materia utan i materia av lägst subatomisk eter, 49:2). Skolorna hörande till stammen och den sydliga grenen betjänade lärjungar tillhörande femte rotrasen, den östliga grenens skolor lärjungar av fjärde rotrasen. År 1875 inleddes en genomgripande omorganisation. När skolorna åter öppnas c:a år 2200, kommer en tredje, västlig gren att ha tillkommit. Denna skolor skall betjäna de elever som förutsätts kunna ingå i framtida sjätte rotrasen.

⁹Dessa skolors öppnande ligger ju i en så nära framtid att nutida aspiranter och lärjungar kan realistiskt vara inställda på att söka in i dem redan i sin nästa inkarnation. Den viktigaste praktiska fråga, de bör ställa sig, är därför: Hur förbereder jag mig bäst redan nu?

¹⁰Denna fråga är inte svår att besvara, ty svaret måste lyda: Genom att handla nu, i detta liv, som om du redan levde i denna framtid.

TILLÄGG

9.19 Hur beskrivningen av den hemliga symbolen genomgående felöversatts

¹*Engelska originaltexten:* Its symbol is a golden triangle enclosing an even-armed cross with one diamond at the apex of the triangle. Alice A. Bailey, *A Treatise on White Magic*, sidan 431.

²*Danska:* Dens symbol er en gylden triangel, som indeslutter et ligearmet kors med en diamant på trianglens spids.

³*Finska:* Sen symboli on kultainen kolmio, jonka sisällä on risti, jonka varret ovat yhtä pitkät, sekä kolmion kärjessä timantti.

⁴*Franska:* Son symbole est un triangle doré, enfermant une croix grecque avec un diamant à son sommet.

⁵*Italienska:* Il suo simbolo è un triangolo d'oro che racchiude una croce a braccia uguali con un diamante all'apice del triangolo.

⁶*Nederländska:* Haar symbol is een gouden driehoek, die een gelijkarmig kruis omvat, met één diamant op de top van de driehoek.

⁷*Nygrekiska:* Τὸ σύμβολό του εἶναι ἓνα χρυσὸ τρίγωνο ποὺ περικλείει ἓνα ἰσοσκελῆ σταυρὸ, μὲ ἓνα διαμάντι στὴν κορυφὴ τοῦ τριγώνου.

⁸*Portugisiska:* Seu símbolo é um triângulo dourado que encerra uma cruz de braços uniformes, com um brilhante em um ápice do triângulo.

⁹*Ryska:* Ее символ – золотой треугольник, заключающий в себе равноконечный крест с алмазом в вершине треугольника.

¹⁰*Spanska:* Su símbolo es un triángulo dorado que encierra una cruz de brazos uniformes, con un brillante en un ápice del triángulo.

¹¹*Svenska:* Dess symbol är en gyllene triangel som innesluter ett kors med lika långa armar och med en diamant på triangelns spets.

¹²*Tyska:* Ihr Symbol ist ein goldenes Dreieck, das ein Kreuz mit gleich langen Armen umschliesst, mit einem Diamanten an der Spitze des Dreiecks.

¹³*Ungerska:* Szimbóluma egy arany háromszög, amely egyenlőszárú keresztet foglal magába, egyetlen gyémánttal a háromszög csúcsában.

LA 2017-04-16.